ДЕРЖАВНІ БУДІВЕЛЬНІ НОРМИ УКРАЇНИ

ПЛАНУВАННЯ ТА ЗАБУДОВА ТЕРИТОРІЙ

ДБН Б.2.2-12:2019

Зміна №1

(проект, остаточна редакція)

Київ

Міністерство розвитку громад та територій України

2025

Зміна № 1 ДБН Б.2.2-12:2019
Планування та забудова територій

1 РОЗРОБЛЕНО:

Київський національний університет будівництва і архітектури

РОЗРОБНИКИ:

О. Приймаченко (канд. техн. наук,); **М. Дьомін** (д-р арх.); **О. Сингаївська** (д-р техн. наук); **А. Анненков** (д-р техн. наук); **М. Биваліна** (канд. техн. наук); **В. Куцевич** (д-р арх.); **Є. Лішанський; В. Маляр**; **Г. Мельничук** (канд. техн. наук); **О. Михайлик** (канд. техн. наук); **М. Осетрін** (канд. техн. наук); **А. Плешкановська** (д-р техн. наук); **В. Тарасюк** (канд. техн. наук); **Г. Татарченко** (д-р техн. наук); **П. Чередніченко,** **Д. Чернишев** (д-р техн. наук); **В. Яценко** (д-р арх.).

За участю:

2 ВНЕСЕНО:

Департамент технічного регулювання у будівництві Міністерства розвитку громад та територій України

3 ПОГОДЖЕНО:

Державна служба України з надзвичайних ситуацій (лист № 01-17310/261-4 від 05.08.2024)
Міністерство охорони здоров'я України (лист № 26-04/31297/2-24 від 08.08.2024)

4 ЗАТВЕРДЖЕНО:

наказ Міністерства розвитку громад та територій України від 15.08.2025 № 1268

НАБРАННЯ ЧИННОСТІ:

чинні з 01.01.2026 р.

ТЕКСТ ЗМІН

В тексті Змісту назву розділу 8 викласти в такій редакції :
«***ЛАНДШАФТНО-РЕКРЕАЦІЙНІ ТЕРИТОРІЇ***».

В тексті Змісту назву підрозділу 8.1 викласти в такій редакції :
«***Мережа ландшафтно-рекреаційних територій***».

Розділ 2 НОРМАТИВНІ ПОСИЛАННЯ

Текст розділу 2 доповнити посиланнями:

«ДБН Б.1.1-13:2021 Склад та зміст містобудівної документації на державному та регіональному рівнях;

ДБН Б.1.1-14:2021 Склад та зміст містобудівної документації на місцевому рівні;

ДБН В.1.1-25:2009 Захист від небезпечних геологічних процесів, шкідливих експлуатаційних впливів, від пожежі. Інженерний захист територій та споруд від підтоплення та затоплення;

ДБН В.2.2-40:2018 Інклюзивність будівель і споруд;

ДБН В.2.2-5:2023 «Захисні споруди цивільного захисту»;

ДСТУ 4100:2021 Безпека дорожнього руху. Знаки дорожні. Загальні технічні умови. Правила застосування;

ДСТУ 9222:2023 «Пожежна безпека. Протипожежний захист систем зарядки електромобілів. Основні положення;

ДСТУ EN 61140:2019 Захист від ураження електричним струмом. Загальні аспекти щодо установок та обладнання (EN 61140:2016, IDT; IEC 61140:2016, IDT);

ДСТУ EN 62196-1:2014 Вилки, розетки, транспортні з'єднувачі та вводи. Провідність зарядження електричних транспортних засобів. Частина 1. Загальні вимоги (EN 62196-1:2012 + EN 62196-1:2012/A11:2013 + EN 62196-1:2012/AC:2012, IDT);

ДСТУ EN 62196-2:2019 (EN 62196-2:2017, IDT; IEC 62196-2:2016, IDT) Вилки, розетки, транспортні з'єднувачі та вводи. Провідність зарядження Частина 2. Сумісність розмірів і вимоги взаємозамінності штиря та трубчастого виводу пристосувань для змінного струму;

ДСТУ EN IEC 61851-1:2021 Система зарядки електричних транспортних засобів дротова. Частина 1. Загальні вимоги (EN IEC 61851-1:2019, IDT; IEC 61851-1:2017, IDT);

ДСТУ IEC 60529:2019 Ступені захисту, забезпечувані корпусами (IP-код) (IEC 60529:2013, IDT)»;

викласти в новій редакції :
«ДБН В.1.2-4:2019 «Інженерно-технічні заходи цивільного захисту»

Розділ 3 ТЕРМІНИ ТА ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТЬ
викласти в новій редакції:

« У цих Нормах вживаються терміни, встановлені:

Водним кодексом України: водний об’єкт, водний фонд, водоохоронна зона, прибережна захисна смуга;

Земельним кодексом України: державний земельний кадастр, смуги відведення, земельна ділянка, категорії земель;

Кодексом цивільного захисту України: інженерно-технічні заходи цивільного захисту, захисні споруди цивільного захисту;

Повітряним кодексом України: аеродром, аеропорт, приаеродромна територія, землі аеропортів (аеродромів);

Законом України "Про автомобільні дороги": автомобільна дорога, об’єкти дорожнього сервісу, проїзна частина, смуга руху;

Законом України "Про альтернативні джерела енергії": альтернативні джерела енергії, енергія сонячного випромінювання, енергія вітру, комбіновані вітро-сонячні системи;

Законом України "Про благоустрій населених пунктів": благоустрій населених пунктів;

Законом України «Про деякі питання використання транспортних засобів, оснащених електричними двигунами, та внесення змін до деяких законів України щодо подолання паливної залежності і розвитку електрозарядної інфраструктури та електричних транспортних засобів»: станція зарядки електромобілів (електрозарядна станція);

Законом України "Про Загальнодержавну програму формування національної екологічної мережі України на 2000-2015 роки": буферна зона, екологічна мережа, природний коридор, природний ландшафт, природний регіон;

Законом України "Про засади державної регіональної політики": регіон, державна регіональна політика, макрорегіон, мікрорегіон, регіональний розвиток, державна стратегія регіонального розвитку;

Законом України "Про землеустрій": проект землеустрою щодо використання території населеного пункту, документація із землеустрою, землеустрій;

Законом України "Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об’єктів": землі енергетики, зона впливу електромагнітного поля, кабельна лінія електропередачі, магістральна теплова мережа, об’єкт

енергетики, охоронна зона магістральних теплових мереж, охоронні зони об’єктів енергетики, повітряна лінія електропередачі, санітарно-захисна зона об’єктів енергетики, теплова мережа, трансформаторна підстанція;

Законом України "Про інвестиційну діяльність": інвестиційний проект;

Законом України "Про індустріальні парки": індустріальний (промисловий) парк;

Законом України "Про інноваційну діяльність": інноваційна діяльність, інноваційне підприємство;

Законом України "Про курорти": курорт, санаторно-курортні заклади, округ санітарної охорони, зони округу санітарної охорони

Законом України "Про місцеве самоврядування в Україні": територіальна громада;

Законом України "Про мораторій на видалення зелених насаджень на окремих об’єктах благоустрою зеленого господарства м. Києва": зелена зона, лісопарк, ліс населеного пункту, парк, рекреаційна зона, сквер, урочище;

Законом України "Про основи містобудування": містобудування, розробка і реалізація містобудівної документації;

Законом України "Про основи національної безпеки України": національні інтереси, пріоритети національних інтересів;

Законом України "Про особливості здійснення права власності у багатоквартирному будинку": багатоквартирний будинок, прибудинкова територія;

Законом України "Про охорону земель": земельні ресурси;

Законом України "Про охорону культурної спадщини": об’єкти культурної спадщини, нерухомий об’єкт культурної спадщини, пам’ятка культурної спадщини, види об’єктів культурної спадщини: археологічні об’єкти культурної спадщини, історичні об’єкти культурної спадщини, об’єкти монументального мистецтва, об’єкти архітектури, об’єкти містобудування, об’єкти садово-паркового мистецтва, ландшафтні території, об’єкти науки і техніки; зони охорони пам’ятки культурної спадщини, історичний ареал населеного місця, історичне населене місце; традиційний характер середовища, консервація, музеєфікація, пристосування, реабілітація, ремонт, реставрація, щойно виявлений об’єкт культурної спадщини, об’єкт всесвітньої спадщини, буферна зона, історико-культурний заповідник, історико-культурна заповідна територія, режими використання пам’яток, охоронюваних археологічних територій, межі та режими використання зон охорони пам’яток, план організації території історико-культурного заповідника, план організації історико-культурної заповідної території;

Законом України "Про охорону навколишнього природного середовища": охорона навколишнього природного середовища;

Законом України "Про правовий режим земель охоронних зон об’єктів магістральних трубопроводів": магістральний трубопровід, охоронна зона об’єктів магістральних трубопроводів;

Законом України "Про природно-заповідний фонд України": землі природно-заповідного фонду, природні території та об’єкти, заказники, пам’ятки природи, ботанічні сади, дендрологічні парки, зоологічні парки та парки-пам’ятки садово-паркового мистецтва;

Законом України "Про регулювання містобудівної діяльності": Генеральна схема планування території України, генеральний план населеного пункту, детальний план території, інженерно-транспортна інфраструктура, комплексний план просторового розвитку території територіальної громади, лінії регулювання забудови, містобудівна документація, містобудівні умови та обмеження забудови земельної ділянки, план зонування території, приміська зона, проектна документація, схема планування території на регіональному рівні, територія, червоні лінії;

Законом України "Про ринок електричної енергії": електрична енергія, електрична мережа, первинне джерело енергії ;

Законом України "Про систему громадського здоров’я";

Законом України "Про спеціальний режим інноваційної діяльності технологічних парків": технологічний парк (технопарк);

Законом України "Про стимулювання розвитку регіонів": промисловий район, сільський район;

Законом України "Про стратегічну екологічну оцінку": стратегічна екологічна оцінка;

Законом України "Про трубопровідний транспорт": магістральний трубопровід, об’єкти трубопровідного транспорту, охоронна зона;

Законом України "Про туризм": туризм, турист;

Постановою Кабінету Міністрів України від 01.09.2021 р. №926 «Про затвердження Порядку розроблення, оновлення, внесення змін та затвердження містобудівної документації»: атрибутивні дані об’єкта містобудівної документації, блакитні лінії, вид використання території, база геопросторових даних містобудівної документації на місцевому рівні, геопросторові дані містобудівної документації, графічні матеріали містобудівної документації, державні інтереси, діловий центр, дозволений вид використання території (земельної ділянки), жовті лінії, зелені лінії, індикатори, комплексний об’єкт містобудування, комплексність забудови, метадані містобудівної документації, науково-проектна документація, об’єкти містобудівної документації, переважний (основний) вид використання території (земельної ділянки), перспектива розвитку громади, план реалізації містобудівної документації, планувальна структура території, показники сучасного стану, природоохоронні території та об’єкти, проектні показники, прогнозні показники, проектні рішення, робоча група, соціально-планувальна структура, стратегічна сесія, стратегія просторового розвитку території, супутній вид використання території (земельної ділянки), тематичний підрозділ, тематичний розділ, транспортна мобільність, транспортний попит, функціональне використання території, функціональне призначення території;

Положенням "Про рекреаційну діяльність у межах територій та об’єктів природно-заповідного фонду України", затвердженим наказом Міністерства охорони навколишнього природного середовища від 22.06.2009 р. № 330, зареєстрованим Міністерством юстиції України 22.07.2009 р. за № 679/166: екскурсант, рекреант, рекреація, рекреаційна діяльність;

Національним стандартом України ДСТУ 4527:2006 "Послуги туристичні. Засоби розміщення": база відпочинку, будинок відпочинку, готель, готель-люкс, апарт-готель, акватель, дитячий табір, індивідуальний засіб розміщення, кемпінг, мотель, пансіонат, санаторій, табір праці та відпочинку, туристична база, туристичний комплекс;

Правилами безпечної експлуатації електроустановок споживачів (ДНАОП 0.00-1.21-98), затвердженими наказом Держнаглядохоронпраці України від 09.01.1998 № 4: електроустановка».

Інші терміни у цих нормах вживаються у значенні, наведеному у Законах України «Про архітектурну діяльність», «Про електронні документи та електронний документообіг», «Про національну інфраструктуру геопросторових даних», «Про охорону археологічної спадщини».

В цих Нормах додатково використані такі терміни та визначення позначених ними понять:

3.1 Автозаправна станція

Комплекс будівель, споруд, технологічного обладнання, що призначено для:

а) приймання, зберігання моторного палива (бензин, дизельне паливо та скраплений вуглеводневий газ (СВГ)) та заправлення ним автотранспорту (мототранспорту);

б) заправлення автотранспорту стисненим природним газом;

в) зарядки електротранспорту.

Вирізняють комплексні та спеціалізовані автозаправні станції :

3.1.1 Автозаправний комплекс

Автозаправна станція з об’єктами обслуговування водіїв, пасажирів (роздрібна торгівля продуктами харчування), автотранспорту (технічного обслуговування, миття автомобілів, роздрібна торгівля запасними частинами, мастильними речовинами);

3.1.2 Автозаправна станція багатопаливна (далі —АЗС БП \ БП АЗС)

Автозаправна станція, технологічне обладнання якої призначено для заправлення автотранспорту моторним паливом декількох видів : бензин, дизельне паливо, скраплений вуглеводневий газ (СВГ) або будь-яка комбінація цих видів палива.

3.1.3 Автозаправна станція блочна

Автозаправна станція з підземним розташуванням резервуарів зберігання палива, технологічне обладнання якої призначене для заправлення автотранспорту тільки рідким моторним паливом (бензином, дизельним паливом); характеризується розміщенням паливороздавальних колонок (далі — ПРК) над резервуаром зберігання палива та виконана як цілісний заводський виріб;

3.1.4 Автозаправна станція контейнерна (контейнерна автозаправна станція)

Автозаправна станція з наземним або надземним розташуванням резервуарів зберігання палива, технологічне обладнання якої призначене для заправлення автотранспорту тільки рідким моторним паливом (бензином, дизельним паливом); характеризується розміщенням паливороздавальної колонки у контейнері зберігання палива та виконана як цілісний заводський виріб;

3.1.5 Автозаправна станція модульна (модульна автозаправна станція)

Автозаправна станція з наземним розташуванням резервуарів для зберігання палива, технологічне обладнання якої призначене для заправлення автотранспорту тільки рідким моторним паливом (бензином, дизельним паливом); характеризується розосередженим розташуванням ПРК та резервуара зберігання палива;

3.1.6 Автозаправна станція традиційна (традиційна автозаправна станція)

Автозаправна станція з підземним розташуванням резервуарів зберігання палива, технологічне обладнання якої призначене для заправлення автотранспорту тільки рідким моторним паливом (бензином, дизельним паливом); характеризується розосередженим розташуванням резервуарів зберігання палива і паливно-роздавальних колонок;

3.1.7 Автомобільна газозаправна станція СВГ (АГЗС)

Комплекс, призначений для заправки газобалонних автомобілів СВГ, до складу якого входять споруди та обладнання допоміжного призначення (будинки та приміщення для сервісного обслуговування автомобілів, водіїв та пасажирів та інші допоміжні будинки);

3.1.7.1 Автомобільний газозаправний пункт СВГ (АГЗП)

Комплекс, призначений для заправки газобалонних автомобілів СВГ, в складі якого не передбачаються будинки та приміщення для обслуговування автомобілів, водіїв та пасажирів та інші допоміжні будинки;

3.1.7.2 Автомобільна газонаповнювальна компресорна станція (далі — АГНКС)

Автозаправна станція, технологічне обладнання якої призначене для заправлення автотранспорту тільки стисненим природним газом;

3.1.8 Паливозаправний пункт

Автозаправна станція, яка розташована на території підприємства і призначена для заправлення автотранспорту, який належить підприємству;

3.2 Архітектурно-планувальна структура

Штучно сформоване матеріальне середовище (містобудівна система), що забезпечує перебіг процесів життєдіяльності територіальної громади, населеного пункту, *складається з двох функціонально-планувальних компонентів*, які принципово розрізняються між собою за характером видів діяльності - комунікаційні та території внутрішньоквартальної забудови.

3.3 Багатоквартирна забудова

Територія житлової забудови або її частини, у межах якої розташовуються багатоквартирні житлові будинки.

3.4 Багатофункціональні споруди

Будинки і комплекси, які формуються з приміщень, їх груп, різного громадського, житлового та іншого призначення, поєднання яких обумовлене функціонально-планувальною доцільністю і містобудівними вимогами.

3.5 Будинок дачний

Житловий будинок садибного типу для використання протягом року для відпочинку, тимчасового перебування або постійного проживання.

3.6 Будинок садовий

Будівля для літнього (сезонного) використання, яка в частині нормування площі забудови, зовнішніх конструкцій та інженерного обладнання не обов'язково відповідає нормативам, установленим для житлових будинків постійного проживання.

3.7 Відсоток забудови

Відношення площі під забудовою (див. п.3.43) до площі відповідної території земельної ділянки.

3.8 Внутрішній транспорт

Сукупність транспортних ліній і вузлів та рухомого складу, призначеного для здійснення внутрішньо-міських пасажирських та вантажних перевезень;

3.9 Громадський центр

Територія концентрованого розміщення закладів та підприємств обслуговування населення, адміністративних будівель у просторово-планувальній структурі населеного пункту.

3.10 Демографічний прогноз

Науково обґрунтоване передбачення основних параметрів руху населення та майбутньої демографічної ситуації: чисельності, статево-вікової та сімейної структури, народжуваності, смертності, міграції, що становить базу для подальших прогнозів та планів соціально-економічних процесів у цілому, розрахованих на фіксовані в часі розрахункові періоди.

3.11 Житлова група

Два або більше житлових будинків, прибудинкова територія яких планувально організована як простір загального користування мешканцями цих будинків.

3.12 Житлова одиниця

Одноквартирний будинок та/або квартира у зблокованому будинку чи багатоквартирному будинку, що призначена для одного домогосподарства.

3.13 Житловий район

Елемент соціально-планувальної структури населеного пункту, що складається з декількох мікрорайонів та повного комплексу об’єктів періодичного обслуговування з радіусом досяжності 1,0 км — 1,5 км і обмежений магістралями (міського або районного значення) або природними межами.

3.14 Зблокований житловий будинок

Будинок квартирного типу, що складається з двох і більше квартир, кожна з яких має безпосередній вихід на прибудинкову територію та\або вулицю.

3.15 Зовнішній транспорт

Сукупність транспортних ліній і вузлів та рухомий склад, що забезпечують зовнішні комунікації населеного пункту.

3.16 Зони впливу транспортно-пересадкових вузлів

Визначені у містобудівній документації території, на яких розміщено залізничні вокзали, автовокзали та автостанції, виходи зі станцій метрополітену, приміських електропоїздів та швидкісного трамваю.

3.17 Зона житлової забудови

Зона у межах сельбищної території населеного пункту, що призначена для розміщення житлових будинків (багатоквартирних, садибних, гуртожитків), а також організацій, закладів і підприємств повсякденного та періодичного обслуговування населення, зелених насаджень та мережі вулиць і проїздів.

3.18 Зона обслуговування

Визначена у містобудівній документації територія навколо громадських центрів, або окремих закладів чи підприємств обслуговування населення, зовнішні межі якої визначаються сукупністю просторових (пішохідних та транспортних) переміщень населення від місць проживання до місць обслуговування.

3.19 Зона охорони археологічного культурного шару

Територія за межами пам’ятки археології та її охоронної зони, де виявлені окремі археологічні знахідки або можливе існування археологічного культурного шару, призначена для забезпечення збереження і дослідження пам’яток археології

3.20 Зона охоронюваного ландшафту

Природна незабудована чи переважно природна з розосередженою історичною малоповерховою забудовою територія за межами охоронної зони пам’яток культурної спадщини, з якою пам’ятки складають єдине композиційно-пейзажне ціле, яка встановлюється для збереження характерного історичного природного оточення пам’яток та відіграє разом з ними важливу роль у формуванні образу населеного пункту або окремого пейзажу

3.21 Зона регулювання забудови

Забудована чи призначена під забудову територія за межами охоронної зони пам’яток культурної спадщини, з визначеними регламентами її використання, що спрямовані на збереження домінуючої ролі пам’яток у містобудівному ландшафті населеного пункту.

3.22 Інженерна інфраструктура

Комплекс споруд і мереж інженерного обладнання території.

3.23 Історичне ядро населеного пункту

Цілісне історичне архітектурно-містобудівне утворення, яке зберегло своє домінуюче значення та продовжує відігравати вагому роль у просторовому та соціально-культурному формуванні населеного пункту.

3.24 Квартал

Первинний елемент архітектурно-планувальної структури населеного пункту - територія, що обмежена червоними лініями вулиць (у деяких випадках – природними та\або техногенними межами).

3.25 Комплекс проектно-планувальних робіт (далі КППР)

Сукупність ієрархічно пов’язаних між собою послідовних компонентів цілісної системи містобудівної документації на державному, регіональному та місцевому рівнях – інструмент державних органів, органів місцевого самоврядування в сфері планування , забудови та ландшафтної організації територій.

3.26 Комплексні охоронні зони пам’яток культурної спадщини

Встановлені з метою захисту традиційного характеру середовища компактного розташування пам’яток культурної спадщини та їх комплексів на території з їх високою концентрацією.

3.27 Комплексна оцінка території

Системний аналіз зовнішніх та внутрішніх конкурентних переваг та обмежень у розвитку населеного пункту або території, що включає оцінку ресурсного, інженерно-транспортного, економічного, науково-технічного, туристичного потенціалів з урахуванням демографічного прогнозу та екологічного стану території.

3.28 Міграція маятникова

Регулярне добове переміщення працівників до місць роботи або учнів, студентів до місць навчання, що знаходяться в інших населених пунктах з поверненням у місця постійного проживання.

3.29 Міжмагістральна територія

Частина території міста, обмежена магістральними вулицями міського та районного значення, у межах якої розміщуються вулиці та квартали.

3.30 Міжселенне обслуговування

Забезпечення потреб населення відповідної системи розселення комплексом розташованих у місті-центрі підприємств, установ та організацій соціально-культурного та побутового обслуговування.

На рівні територіальної громади визначається з урахуванням населення, що проживає в межах даної територіальної громади а також населення, що проживає в зоні впливу відповідної системи розселення за межами даної територіальної громади.

3.31 Мікрорайон (житловий мікрорайон)

Первинний елемент соціально-планувальної структури території населеного пункту, який складається з житлової забудови та розташованого в радіусі пішохідної доступності повного комплексу об’єктів повсякденного обслуговування.

3.32 Місто-центр

Міський населений пункт з найвищим адміністративним статусом, найбільшою чисельністю населення, соціально-економічним та культурним потенціалом, який домінує у відповідній системі розселення.

3.33 Населений пункт

Це усталене місце постійного проживання людей, що склалося внаслідок історичних традицій, господарської та іншої діяльності, має сталий склад населення, власну назву, відокремлену межею територію, що зареєстрована у порядку, який передбачено законодавством .

3.34 Опорний план

Це проектний план у складі містобудівної документації місцевого рівня (комплексний план просторового розвитку території територіальної громади, генеральний план населеного пункту, детальний план території), що виконується в масштабі «основного креслення», на якому фіксуються межі територій, передбачені проектом для проведення реконструктивних заходів у визначені періоди реалізації проекту (короткостроковий період (до п’яти років), середньостроковий період (6-10 років), довгострокова перспектива (понад 10 років). Такі території розглядаються і зображуються як вільні від забудови на відповідні розрахункові періоди.

3.35 Охоронна зона об’єкта культурної спадщини

Прилегла до території пам’ятки (в тому числі пам’ятки, внесеної до Списку всесвітньої спадщини) територія, що визначається в установленому законодавством порядку

3.36 Периметральна забудова

Забудова кварталів житловими будинками та будівлями громадського або виробничого призначення, які розміщуються вздовж вулиць та проїздів, що їх оточують, переважно без розривів між окремими будівлями.

3.37 Пішохідна зона

Простори населеного пункту, що призначені для руху пішоходів - площі та тротуари на вуличній мережі, пішохідні вулиці, пішохідні доріжки, внутрішньоквартальні простори, озеленені території загального та обмеженого користування.

3.38 Планувальна зона

Компонент соціально-планувальної структури найкрупнішого міста з громадським центром, де розташовані підприємства і заклади епізодичного обслуговування, зона впливу якого розповсюджується на частину прилеглої території міста і його приміської зони в радіусі розповсюдження міжселенних соціально-культурних зв’язків.

3.39 Планувальний район

Компонент соціально-планувальної структури крупного та найкрупнішого міста, який складається із двох або більше житлових районів та територій промислового або іншого виробничого призначення, а також громадського центру з установами і підприємствами епізодичного обслуговування.

3.40 Пожежне депо

Будівля (споруда) для зберігання та технічного обслуговування пожежних автомобілів й оснащення, розташування персоналу (особового складу) пожежно-рятувального підрозділу.

3.41 Пожежно-рятувальний підрозділ

Аварійно-рятувальне формування, укомплектоване спеціальним персоналом (особовим складом), протипожежною технікою та пожежно-технічним оснащенням, спроможне виконувати функції гасіння пожеж та рятування людей.

3.42 Пожежно-рятувальна частина

Територія, на якій розташовано будинок (споруду) пожежного депо та інші допоміжні будинки (споруди), що забезпечують функціонування пожежно-рятувального підрозділу.

3.43 Площа забудови

Площа горизонтального перерізу по зовнішньому обводу будинку на рівні цоколя, включаючи частини, що виступають.

3.44 Проїзд

Смуга на території призначена для руху транспортних засобів.

Розрізняють такі види проїздів :

а) місцеві (бічні) проїзди в межах червоних ліній міських транспортних магістралей (безперервного руху), що призначені для забезпечення в'їзду/виїзду на територію кварталу ;

б) для руху транспорту в середині кварталу ;

в) на території промислово-виробничих підприємств, об'єктів комунального господарства та ін.

3.45 Радіус обслуговування

Нормативно визначена відстань від закладів та установ повсякденного, періодичного та епізодичного обслуговування до житлових будинків або територій житлової забудови населеного пункту, яка встановлюється містобудівною документацією з урахуванням пішохідної чи транспортної доступності.

3.46 Ревіталізація території

Цілеспрямований процес відтворення територій, що вже використовуються для містобудівних потреб, які є місцями концентрації соціально-економічних, інфраструктурних, екологічних та інших кризових явищ і водночас мають потенціал для сталого розвитку в інтересах територіальної громади, шляхом реалізації комплексних заходів, що може включати в себе, зокрема, актуалізацію (зміну) функціонального призначення територій.

3.47 Рекреаційно-оздоровчі ліси

Ліси, що впорядковуються та використовуються для рекреаційних цілей із відповідним рівнем благоустрою.

3.48 рекреаційне житло

Різновид житла, представлений виключно приватними житловими будинками, призначеними для постійного проживання власників житла спільно з тимчасовим розміщенням обмеженої кількості відпочиваючих і які розміщені за межами озеленених територій загального користування

3.49 Рекреаційне навантаження

Показник, що характеризується кількістю рекреантів на одиницю площі за певний період і визначає рівень граничного сукупного антропогенного впливу на природний комплекс певної території в процесі рекреаційної діяльності.

3.50 Рекреаційні території (акваторії)

Ділянки суші (або водного простору), які призначені для здійснення рекреаційної діяльності та відпочинку рекреантів.

3.51 Реновація об'єктів історичної забудови

Відновлення зовнішнього вигляду морально й фізично застарілих будівель та споруд (за виключенням пам'яток та щойно виявлених об'єктів культурної спадщини) з модернізацією внутрішнього планування відповідно за сучасних вимог та з сучасними матеріалами.

3.52 Реновація територій історичної забудови

Комплексна реконструкція територій історичної забудови зі збереженням первісної/існуючої функції.

3.53 Розрахунковий період

Відрізок часу щодо планування і забудови населених пунктів та інших територій, який характеризується розрахунковими показниками та параметрами територіального, соціально-економічного розвитку, розвитку соціальної, інженерної, транспортної інфраструктури та природно-ландшафтного комплексу:

– короткостроковий – до 5років;

– середньостроковий – 6-10 років;

– довгострокова перспектива (понад 10 років).

3.54 Реконструкція території з існуючою забудовою

Перетворення території, яке може передбачати зміну функціонального використання, поліпшення якості планування і забудови цієї територій, вулично-дорожньої мережі, інженерного обладнання та благоустрою території,

знесенням, реконструкцією або спорудженням нових об’єктів відповідно до містобудівної документації.

3.55 Садибний будинок (індивідуальний будинок)

Житловий будинок з присадибною ділянкою та господарськими спорудами, призначеними для одного домогосподарства.

3.56 Садибна забудова

Забудова, що сформована індивідуальними чи зблокованими житловими будинками.

3.57 Система розселення

Сукупність населених пунктів, об’єднаних сталими трудовими та культурно-побутовими зв’язками, орієнтованих на центри системи розселення.

3.58 Соціальна інфраструктура

Комплекс закладів, установ та підприємств обслуговування, які забезпечують потреби населення у сфері охорони здоров’я, виховання, освіти, культури, фізичної культури та спорту, торгівлі, побутового, житлово-комунального обслуговування.

3.59 Соціально-планувальна структура

Просторова локалізація центрів громадського обслуговування населення різних рівнів та зон їхнього впливу, що поділяються на:

- центри житлових мікрорайонів - забезпечення повсякденного обслуговування;
- центри житлових районів - забезпечення періодичного обслуговування;
- центри планувальних районів, центри планувальних зон, багатофункціональні загальноміські центри, спеціалізовані центри (охорони здоров’я, освіти, культури та ін.) - забезпечення епізодичного обслуговування.

3.60 Стратегічна перспектива

Загальна концептуальна модель планувальної організації території об’єктів містобудування регіонального або місцевого рівня, визначається містобудівною документацією поза межами розрахункових періодів.

ДОДАНО

нові пункти 3.61 - 3.64.2:

3.61 Точка зарядки (Electric Vehicle Supply Equipment (EVSE)) - означає роз'єм (конектор), який дозволяє одночасно заряджати тільки один електричний

дорожній транспортний засіб (електромобіль, електробусів, тощо), технічні характеристики яких відповідають вимогам 3.4.1 ДСТУ EN IEC 61851-1:2021.

3.62 Точка **зарядки звичайної потужності** - точку зарядки, яка дозволяє передавати електроенергію до електричного дорожнього транспортного засобу з потужністю, що менше або дорівнює 22 кВт, за винятком пристроїв з потужністю, що менше або дорівнює 3,7 кВт, які встановлені у приватних домогосподарствах, які недоступні для публічного використання або основним призначенням яких не є зарядка електромобілів.

3.63 Точки зарядки звичайної потужності змінного струму (AC) повинні бути обладнані, для цілей взаємодії та сумісності, розетками або з'єднувачами типу 2, як описано в стандарті ДСТУ EN 62196-2:2019. Крім типу 2, допускається додаткове використання роз'ємів (конекторів) інших, поширених на ринку стандартів, що відповідають ДСТУ EN 61140:2019 «Захист від ураження електричним струмом. Загальні аспекти щодо установок та обладнання».

3.64 Точка зарядки високої потужності - точку зарядки, яка дозволяє передавати електроенергію до електромобіля потужністю понад 22 кВт.

3.64.1 Точки зарядки високої потужності змінного струму (AC) повинні бути обладнані, для цілей взаємодії та сумісності, розетками або з'єднувачами типу 2, як описано в стандарті ДСТУ EN 62196-2:2019.

3.64.2 Точки зарядки високої потужності постійного струму (DC) повинні бути обладнані, для цілей взаємодії та сумісності, роз'ємами (конекторами) комбінованої системи заряджання «CCS Combo 2», як описано в стандарті ДСТУ EN 62196-3. Крім «CCS Combo 2», допускається додаткове використання роз'ємів (конекторів) інших, які за вимогами безпеки відповідають ДСТУ EN 61140:2019 «Захист від ураження електричним струмом. Загальні аспекти щодо установок та обладнання».

3.65 Транспортна інфраструктура

Система транспортних споруд і мереж.

3.66 Функціональна зона

Визначена містобудівною документацією територія населеного пункту, в межах якої встановлено регламенти щодо її функціонального використання (дозволених видів діяльності).

3.67 Функціональне зонування

Визначення містобудівною документацією меж територій віднесених до відповідних функціональних зон.

3.68 Функціонально-планувальна структура

Визначена у містобудівній документації модель просторового зонування території населеного пункту за видами функціонального призначення : сельбищна, виробнича, ландшафтно-рекреаційна.

3.69 Центр населеного пункту

Центральна частина міста, селища, села, де концентруються головні функції управління, культури, громадського обслуговування населення та головні архітектурні ансамблі.

3.70 Цінна історична забудова

Визначена в історико-містобудівних дослідженнях територія населеного пункту, яка містить архітектурно-планувальну структуру, що збереглася, а також будинки і споруди, їх комплекси (у тому числі вулиці, площі, парки, сквери, бульвари, елементи природного ландшафту тощо), які мають історичну, наукову, художню, етнографічну цінність та є характерними для конкретного поселення або належать до характерних зразків архітектури та будівництва відповідної епохи і поряд з пам’ятками архітектури відіграють визначальну роль у формуванні традиційного міського середовища.

3.71 Щільність житлового фонду

Відношення сумарної загальної площі квартир у житлових будинках до загальної площі території відповідної планувальної одиниці (м2/га).

3.72 Щільність забудови території

Відношення сумарної площі під забудовою до загальної площі території відповідної планувальної одиниці (м2/га).

3.73 Щільність населення

Відношення кількості населення до площі території відповідної планувальної одиниці (осіб/га).

У цих ДБН вжито такі познаки та скорочення:

АЗК - автозаправний комплекс;
АЗС - автозаправна станція;
АГЗС - автогазозаправочна станція;
АГЗП - автогазозаправочний пункт;
АГНКС - автомобільна газонаповнювальна компресорна станція;
АТС - автоматична телефонна станція;
ВЗ - водоохоронна зона;
ГНП - газонаповнювальні пункти;
ЕЗС - електрозарядна станція (зарядна станція для електричних дорожніх транспортних засобів (електромобілів, електробусів тощо);
КСОДР - комплексна схема організації дорожнього руху;
КСТ - комплексна схема транспорту;
РЛС - радіолокаційна станція;
СЗЗ - санітарно-захисна зона;
СТО - станція технічного обслуговування;
ТЕЦ - теплоелектроцентраль;
ТПВ - транспортно-пересадочний вузол. »

Розділ 4 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

викласти в новій редакції :

« 4.1 Об’єктами містобудування є:

а) на державному рівні — територія України, території груп областей, окремих територій України та прикордонних територій;

б) на регіональному рівні — територія Автономної Республіки Крим, території областей та районів;

в) на місцевому рівні — території територіальних громад, населених пунктів та їх частин, а також окремих територій за межами населених пунктів..

4.1.1 Інструментом регулювання просторово-планувальної організації території є містобудівна документація — комплекс проектно-планувальних робіт (КППР), який складається з трьох компонентів:

— містобудівна документація на державному рівні (Генеральна схема планування території України та схеми планування її окремих частин);

— містобудівна документація на регіональному рівні (схеми планування території Автономної Республіки Крим; території областей та районів) виконуються в залежності від стадії проектування: схеми планування територій АР Крим та областей; проекти планування територій районів;

— містобудівна документація на місцевому рівні (комплексні плани просторового розвитку територіальних громад та генеральні плани найкрупніших, крупних, великих та середніх міст; генеральні плани малих міст, селищ, сіл та детальні плани територій.

4.2 Головним завданням містобудівної документації є:

на державному рівні:

— просторово-планувальна організація території України та її окремих частин: вдосконалення систем розселення та забезпечення сталого розвитку населених пунктів, розвитку виробничої, соціальної та інженерно-транспортної інфраструктури, формування національної екологічної мережі, нанесення меж територій об’єктів містобудування регіонального рівня, захист населення і територій від надзвичайних ситуацій в мирний час та на особливий період;

на регіональному рівні:

— деталізація просторово-планувальних рішень, прийнятих в містобудівній документації державного рівня;

— вдосконалення регіональних систем розселення, як обєктів містобудування місцевого рівня;

— комплексна оцінка регіонального ресурсного потенціалу та визначення ефективних напрямів соціально-демографічного, економічного, енергетичного, історико-культурного, природного і містобудівного розвитку територій;

— визначення регіональних природно-ландшафтних, рекреаційних, бальнеологічних, історико-культурних та ін. ресурсів просторово-планувального розвитку курортно-рекреаційних та туристичних систем;

— просторово-планувальна організація регіональної соціальної, транспортної та інженерної інфраструктури та інфраструктури цивільного захисту населення;

— формування регіональної екологічної мережі;

— визначення просторово-планувальних рішень, прийнятих в містобудівній документації регіонального рівня;

— нанесення меж територій обєктів містобудівання (територій територіальних громад, населених пунктів і агломерацій) на місцевому рівні;

на місцевому рівні:

— деталізація просторово-планувальних рішень, прийнятих в містобудівній документації регіонального рівня;

— обґрунтування потреб, напрямів та параметрів використання територій, з урахуванням державних, регіональних, громадських та приватних інтересів;

— просторово-планувальна організація території, територіальних громад, яка має забезпечити гармонізацію усіх видів життєдіяльності кожної особистості і територіальної громади у цілому засобами оптимізації функціонального зонування території;

— взаємопов’язане розташування територій житлової та громадської забудови, виробничого, сільськогосподарського, комунального, рекреаційного та оздоровчого призначення;

— створення і розвиток систем соціальної, транспортної, інженерної інфраструктури та інфраструктури цивільного захисту населення;

— охорона та збереження нерухомих обєктів культурної спадщини, пам’яток природи, цінних ландшафтів.

4.3 Галузева спрямованість та масштаби соціально-економічного розвитку територій об’єктів містобудування, їх функціональна структура та планувальна організація на короткостроковий період (до 5 років), середньостроковий період (6-10 років), а також довгострокову перспективу (понад 10 років) визначаються на основі комплексної оцінки території з урахуванням Цілей Сталого Розвитку ООН, пріоритетності соціальних та екологічних критеріїв, потенціальних ресурсних можливостей, потреб населення та суб’єктів господарювання. Для збалансування державних інтересів та інтересів територіальних громад ураховуються рішення містобудівної документації вищого рівня, концепцій інтегрованого розвитку територій територіальних громад, стратегій регіонального розвитку та стратегій розвитку територіальних громад, програм комплексного відновлення областей, територій територіальних громад, програм соціально-економічного розвитку відповідних адміністративно-територіальних одиниць, інших прогнозних і програмних документів державного планування, за

їх адміністративно-територіальним статусом, профілем та розгалуженістю економічної бази, місцем в системах розселення та економічного районування, рівнем надання послуг населенню. Відповідно до цього слід враховувати класифікацію населених пунктів — об'єктів містобудівного проектування.

4.3.1 На період довгострокової перспективи визначаються головні напрями та основні параметри соціально-економічного та просторового розвитку об'єкту містобудування.

Проектно-планувальні рішення, що передбачені на короткостроковий, середньостроковий періоди та довгострокову перспективу, мають бути пов'язані між собою та спрямовані на послідовну реалізацію мети просторового розвитку територіальної громади.

4.3.2 При переході від довгострокової перспективи до середньострокового та короткострокового періоду має зростати деталізація рішень та, відповідно, об'єктний склад геопросторових даних, визначатися послідовність та взаємопов'язані умови реалізації проектних рішень.

4.4 Рішення щодо планування, забудови та реконструкції територій приймаються з урахуванням результатів містобудівного моніторингу реалізації планувальних рішень, передбачених на попередні періоди на основі:

— актуалізованого опорного плану, метою якого є визначення територій населених пунктів призначених під реконструкцію, нову забудову та інше використання у наступні розрахункові періоди, та перелік земельних ділянок, на період початку проведення робіт, які розглядаються як вільні від забудови (в тому числі території непрацюючих виробничих та інших об'єктів), що потребують ревіталізації, а також визначення містобудівних рішень, що є умовами містобудівного освоєння таких територій;

— переліку невідкладних заходів щодо соціально-економічного та просторового розвитку територій, покращення їх екологічного стану, природно-техногенної безпеки та розбудови інфраструктури, а також взаємодії з суміжними адміністративно-територіальними одиницями, спрямованими на реалізації інвестиційних проектів.

4.5 Інформаційною базою для планування і забудови населених пунктів та територій є:

— містобудівна документація місцевого, регіонального та державного рівня;

— прогнози демографічного розвитку об'єктів проектування, стратегії та програми соціально-економічного розвитку регіонів та населених пунктів;

— оцінка конкурентних переваг, обмежень розвитку, природно-ресурсного, економічного, науково-технічного, рекреаційного, туристичного

потенціалу, трудових та територіальних ресурсів, соціальної, інженерної та комунальної інфраструктури, екологічного стану території;

— історико-архітектурні опорні плани, режими використання пам'яток культурної спадщини, межі та режими використання зон охорони (буферних зон) пам'яток культурної спадщини, правові режими охоронюваної археологічної території, план організації території історико-культурного заповідника, плани організації історико-культурної заповідної території та плани управління (менеджмент-план) пам'яток, внесених до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО;

— інформація про об'єкти природно-заповідного фонду, санітарно-захисні зони, охоронні зони, прибережні захисні смуги;

— державні та громадські інтереси (за результатами громадських обговорень і пропозицій) на зазначеній території;

— інформація щодо вимог інженерно-технічних заходів цивільного захисту, у тому числі заходів світлового та інших видів маскування, віднесення території та населених пунктів до відповідних груп цивільного захисту.

— інформаційні бази даних державних кадастрів, реєстрів та інформаційних систем.

4.6 Встановлюється така містобудівна класифікація організацій, установ, підприємств за категоріями — містоутворюючі та обслуговуючі. Критерієм віднесення до тієї чи іншої категорії слугує об'єкт, на який спрямована їхня діяльність, — держава, регіон, територіальна громада, населений пункт, людина.

Організації, установи та підприємства, результати діяльності яких частково чи повністю реалізуються за межами населених пунктів, в яких вони розташовані, відносяться до категорії містоутворюючих.

Обслуговуюча група організацій, установ та підприємств поділяється на дві підгрупи: перша — що забезпечує життєдіяльність населеного пункту, територіальної громади в цілому — містозабезпечуюча, та друга, що спеціалізується на обслуговуванні мешканців населеного пункту, в якому вони розташовані, — обслуговуюча населення територіальної громади з надання соціально-культурних послуг окремим особам.

Містозабезпечуючі та обслуговуючі категорії взаємопов'язані із галузевою структурою господарського комплексу населеного пункту (територіальної громади).

Примітка 1 Містобудівна класифікація організацій, установ та підприємств визначається відповідно до Державного класифікатора продукції та послуг, а також з урахуванням класифікатора видів функціонального призначення територій та їх співвідношення з видами цільового призначення земельних ділянок відповідно (затвердженого постановою КМУ № 1051 від 17.10.2012 Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру, додатки 58-60), санітарної класифікації виробництв, інших

класифікаторів Державної системи класифікації та кодування техніко-економічної та соціальної інформації.

4.7 Створення нових населених пунктів може передбачатися у зв'язку з потребою розміщення нових великих промислових підприємств, розробки корисних копалин, відселенням населення із існуючих і потенційних зон катастроф та екологічного лиха, історико-культурних чинників, а також обґрунтованих заходів із оптимізації регіональної системи розселення.

4.8 Населені пункти слід проектувати як елементи єдиної системи розселення України, з урахуванням стану та перспектив соціально-економічного розвитку територіальних громад, фізико-географічного (див. дод. А) та архітектурно-будівельного кліматичного (див. дод. Б) районування території України.

4.9 Класифікація населених пунктів в залежності від соціально-культурного, промислового потенціалу та місця в системі розселення відображено в Таблиці 4.1.

Таблиця 4.1 Класифікація населених пунктів

Групи населених пунктів
Найкрупніші та крупні багатофункціональні міста — центри макрорегіонів — міжобласних систем розселення – центри з надання послуг епізодичного, періодичного та повсякденного попиту об'єктів обслуговування, адміністративних та соціальних послуг .
Великі багатофункціональні міста, центри регіонів - обласних систем розселення з наданням послуг епізодичного, періодичного та повсякденного попиту.
Середні міста, значні промислові, промислово-транспортні центри мікрорегіонів - міжрайонних систем розселення з наданням послуг епізодичного, періодичного та повсякденного попиту.
Малі міста, місцеві центри економічної активності: промислові, промислово-аграрні, промислово-транспортні, переважно центри районних та внутрішньорайонних систем розселення з наданням послуг міжселенного періодичного та повсякденного попиту.
Малі міста, селища, села, переважно аграрні, з наданням послуг повсякденного попиту та розвитку зеленого туризму.

4.10 Населені пункти в залежності від чисельності населення поділяються на групи (таблиця 4.2).

Таблиця 4.2 - Групування населених пунктів за чисельністю населення

Населені пункти	Типи населених пунктів	Населення, тис. осіб
Міста	Найкрупніші (найзначніші)	від 1000
	Крупні (значні)	від 500 до 1000
	Великі	від 250 до 500
	Середні	від 50 до 250
	Малі	від 10 до 50
Сільські населені пункти	Селища	від 5 до 10
	Села	до 5

4.11 Приміські зони визначаються для міст з чисельністю населення понад 100 тис. осіб. Для інших населених пунктів приміські зони визначаються в залежності від конкретних містобудівних умов та вимог соціально-економічного розвитку.

Місто-центр і його приміська зона є взаємнопов'язаними об'єктами містобудівного проектування при розроблені містобудівної документації регіонального рівня, де визначаються :

- межі приміської зони;
- функціонально-планувальна структура;
- соціально-планувальна структура;
- архітектурно-планувальна структура;
- питання щодо зміни меж населеного пункту – центру;

4.11.1 При плануванні та забудові території приміської зони необхідно забезпечити створення сприятливих умов для проживання населення, раціонального використання природних ресурсів та інженерно-транспортної інфраструктури, а також визначення територій для розміщення місць масового відпочинку населення.

4.12 Планування і забудова територій населених пунктів, інших територій на регіональному та місцевому рівні повинна здійснюватися за вимогами інженерно-технічних заходів цивільного захисту відповідно до ДБН В.1.2-4:2019. **»**

Розділ 5 ПРОСТОРОВО-ПЛАНУВАЛЬНА ОРГАНІЗАЦІЯ ТЕРИТОРІЙ

викласти в новій редакції :

« 5.1 Просторово-планувальна організація територій

Сукупність містобудівних принципів і методів створення повноцінного середовища життєдіяльності людей в населених пунктах та системах розселення, яка має забезпечити оптимальні умови демографічного і соціального відтворення населення, соціального становлення та розвитку особистості, економічної діяльності в сфері матеріального виробництва, виробництва інформації та послуг, громадської, суспільно-політичної діяльності, розвитку культури та мистецтва, захищеності населення від небезпечних факторів надзвичайних ситуацій у мирний час та на особливий період.

5.2 Просторово-планувальна організація території формується на принципах і методах послідовного структурування об'єктів містобудування, що являють собою системну цілісність у трьох взаємопов'язаних аспектах :

а) функціональному – функціонально-планувальна структура;

б) соціальному – соціально-планувальна структура;

в) морфологічному – архітектурно-планувальна структура.

5.3 Функціонально-планувальна структура

У процесі містобудівного проектування на місцевому рівні визначаються території - сельбищна, виробнича, сільськогосподарська, ландшафтно-рекреаційна*.

* Відповідно до класифікатора видів цільового призначення земельних ділянок, видів функціонального призначення територій та співвідношення між ними, а також правил їх застосування.

Земельна ділянка може відноситися лише до однієї функціональної зони. Межі функціональної зони не можуть поділяти земельну ділянку.

5.3.1 Сельбищна територія поділяється на зони житлової та громадської забудови.

Зона житлової забудови складається із багатоквартирної, садибної (в тому числі блокованої) житлової забудови та житлово-громадської забудови, житлових будинків з приміщеннями громадського призначення у вбудовано-прибудованих та стилобатних частинах, які використовуються для різних видів призначення: адміністративного, громадського, установ та організацій сфери повсякденного громадського обслуговування населення.

В ***зоні громадської забудови*** розміщуються центри планувальних районів, планувальних зон: підприємства торгівлі і громадського харчування, побутового обслуговування, заклади культури та мистецтва, фізкультури і спорту, охорони здоров'я та соціального захисту, органи державної влади та місцевого самоврядування, громадські та релігійні організації, фінансово-кредитні установ и, науково-дослідні та проектні організації та ін.

5.3.1.1 При формуванні просторово-планувальної структури міста слід прагнути до компактного* розвитку його плану шляхом підвищення показників ефективності використання території міста, ревіталізації його окремих територій з урахуванням неоднорідності функціонально-планувальних якостей територій, які визначаються різною інтенсивністю їх освоєння і неоднаковими умовами доступності транспорту загального користування.

*Ступінь компактності просторово-планувальної структури міста оцінюється показниками сумарних витрат часу населення при переміщенні у міському просторі від місць проживання до місць прикладання праці та центрів обслуговування у середньому на одного середньо-статистичного мешканця за рік.

5.3.1.2 Містобудівна цінність сельбищної території населеного пункту визначається за ознаками її природно-екологічних якостей, розташування відносно центру міста, дислокації місць прикладання праці, центрів соціально-культурного та транспортного обслуговування населення, місць масового відпочинку.

5.3.2 Виробнича територія поділяється на зони, що призначені для розташування підприємств промисловості, енергетики, лісового, водного, комунального, комунально-складського господарства, а також об'єктів і мереж транспортної та інженерної інфраструктури, об'єктів знешкодження та переробки побутових відходів, зовнішнього транспорту, заклади і організації спеціального призначення (з питань оборони та безпеки, військових містечок, пенітенціарних установ, режимних об'єктів, об'єктів зв'язку) та інших виробничих об'єктів.

5.3.2.1 У межах виробничих територій, окрім виробничих об'єктів можуть бути розташовані об'єкти громадського обслуговування (торгівлі, громадського харчування, культури), озеленені території обмеженого користування та спеціального призначення (дод. Д), об'єкти і мережі транспортної та інженерної інфраструктури.

Розташування житлових будинків в межах виробничих зон не допускається.

5.3.2.2 Території **сільськогосподарськіого виробництва** поділяються за видами функціонального призначення та використовуються відповідно до правил їх застосування.

5.3.3 Ландшафтно-рекреаційні території поділяються на зони зелених насаджень:

а) *загального користування;*

б) *обмеженого користування;*

в) *спеціального призначення* - для розташування рекреаційних, історико-культурних, курортно-оздоровчих, природоохоронних та санітарно-захисних об'єктів.

5.3.3.1 У межах ландшафтно-рекреаційних територій загального користування допускається розміщення об'єктів фізкультури і спорту, комунального обслуговування, підприємств громадського харчування у відповідності до розрахункових показників балансу території ландшафтно-рекреаційних об'єктів.

Розміщення об'єктів житлового, громадського та виробничого призначення, які не пов'язані безпосередньо з функціонуванням ландшафтно-рекреаційних територій, забороняється.

5.3.3.2 Окремі ділянки території природно-ландшафтного комплексу слід розглядати в якості елементів цілісної (неперервної) системи озеленених територій міста і його приміської зони.

5.4 Соціально-планувальна структура –

це просторове розташування системи центрів громадського обслуговування населення різних ієрархічних рівнів і зон їхнього впливу:

а) житловий мікрорайон;

б) житловий район;

в) планувальний район;

г) планувальна зона.

5.4.1 ***Житловий мікрорайон*** формується за принципами:

а) чіткого функціонального зонування території;

б) розташування в радіусі пішохідної доступності (до 500 м) об'єктів повного комплексу підприємств і закладів повсякденного обслуговування населення, а саме: заклади дошкільної освіти, заклади загальної середньої освіти, підприємства торгівлі та громадського харчування з товарами повсякденного попиту, підприємства побутового обслуговування, фізкультурних споруд, ландшафтно-рекреаційних територій обмеженого користування* (парки, сади, сквери та бульвари), зупинки громадського транспорту; стоянки та\або гаражі для постійного зберігання автомобілів.

* В розрахунку лише на мешканців мікрорайону;

в) створення безпечного середовища для мешканців мікрорайону завдяки забороні руху громадського та транзитного транспорту по території житлового мікрорайону.

Площа мікрорайону (орієнтовна) 15 га - 30 га - визначається в залежності від містобудівної ситуації та планувальної організації території населеного пункту.

Баланс території житлового мікрорайону складається з сумарної розрахункової площі територій: земельних ділянок житлових будинків, закладів дошкільної освіти, закладів загальної середньої освіти, підприємств торгівлі та громадського харчування з товарами повсякденного обслуговування, підприємств побутового обслуговування, фізкультурних споруд, ландшафтно-рекреаційні території обмеженого користування, пішохідних зв'язків та проїздів.

5.4.2 ***Житловий район*** може складатись із двох або більше мікрорайонів та комплексу підприємств і закладів *періодичного* обслуговування населення

- громадського центру житлового району, закладів охорони здоров'я, підприємств торгівлі та громадського харчування, інших громадських закладів, об'єктів комунального господарства;

- озеленених територій загального користування* районного значення (парки, сади, сквери та бульвари). Містить магістральні та житлові вулиці, проїзди.

* в розрахунку лише на мешканців житлового району. ;

Орієнтовна площа території житлового району - 40 га – 80 га.

5.4.3 ***Планувальний район*** формується територією одного або кількох житлових районів разом з прилеглою до них виробничою територією. У своїй структурі містить підприємства і заклади *епізодичного* культурно-побутового обслуговування населення, комунальні установи і підприємства, озеленених територій загального користування загальноміського значення (лісопарки, парки, сади, сквери, бульвари) та вулично-дорожню мережу.

Орієнтовна площа території планувального району 60 га - 200 га.

5.4.4 ***Планувальна зона*** є елементом соціально-планувальної структури найкрупніших та крупних міст. Формування планувальних зон у найкрупніших та крупних містах може здійснюватися шляхом поєднання суміжних планувальних районів з високим ступенем збалансованості кількості робочих місць та формуванням багатофункціональних центрів прикладання праці та обслуговування.

Зона впливу громадського центру планувальної зони поширюється на частину прилеглої території міста і приміської зони.

Громадський центр планувальної зони, розрахований на обслуговування населення міста і приміської зони, слід розташовувати на головних

(міжміських) транспортних магістралях з радіусом обслуговування 4 км - 6 км в межах міста та 30 км - 40 км - у приміській зоні.

Площа території (орієнтовно) планувальної зони - 5 тис. га і більше. Чисельність населення - 500-800 тис. осіб*.

* У межах міста.

5.4.4.1 Граничні показники доступності окремих об’єктів обслуговування для мешканців слід приймати згідно з таблицею 5.1.

5.4.4.2 Показники пішохідної доступності до об’єктів обслуговування допускається зменшувати залежно від ухилу рельєфу. Допустимі відстані до об’єктів обслуговування при різних ухилах рельєфу наведено у додатку Е.6.

Таблиця 5.1 Граничні показники доступності (радіуси обслуговування) до об’єктів надання послуг населенню

№ з/п	Види обслуговування населення	Рівень соціально-планувальної структури	Радіус обслуговування, м
1	*повсякденний*	Мікрорайон	500 *
2	*періодичний*	Житловий район	1000-1500 **
3	*епізодичний*	Планувальний район	1500-2000 **
4		Планувальна зона	4000-6000 **

*) пішохідна доступність;

**) транспортна доступність;

5.5 Архітектурно-планувальна структура – Штучно сформоване матеріальне середовище (містобудівна система), що забезпечує перебіг процесів життєдіяльності територіальної громади, населеного пункту, складається з двох функціонально-планувальних компонентів, які принципово розрізняються між собою за характером видів :

а) комунікаційні – території вулично-дорожньої мережі (в межах ліній регулювання забудови);

б) території внутрішньоквартальної забудови, що забезпечують усі інші види діяльності у сфері соціально-демографічного відтворення населення (житло, сфера громадського обслуговування), у сфері виробництва та рекреації.

5.5.1 Комунікаційний компонент архітектурно-планувальної структури являє собою неперервний простір, що формується в межах червоних ліній (ліній регулювання забудови) вулично-дорожньої мережі, яка поділяється на вулиці місцевого значення та магістральні вулиці.

Саме система головних транспортних магістралей загальноміського значення утворює планувально-комунікаційний каркас населеного пункту, формує його планувальну структуру.

На примагістральних територіях в межах ліній регулювання забудови (сформованих площами, бульварами, скверами, парками) утворюється громадський простір загального користування – репрезентативне архітектурно-містобудівне середовище (наповнене різноманітними закладами культури, мистецтва, торгівлі, громадського харчування, та ін.), що призначене для різноманітних форм громадської активності – проведення значних соціально-політичних, соціокультурних, спортивних, розважальних заходів, святкувань, урочистостей, фестивалів, а також для відпочинку, вільного спілкування, прогулянок населення;

5.5.2 Компонент території внутрішньоквартальної забудови являє собою множину міжвуличних просторів – територій житлово-громадської забудови, виробничого та ландшафтно-рекреаційного призначення, що у сукупності утворюють повноцінне життєве середовище процесів соціальної, економічної та громадської діяльності територіальних громад.

5.5.3 Функціонально-планувальна та соціально-планувальна організація складають підґрунтя для визначення просторових форм архітектурно-планувальної структури населеного пункту, що залежить від таких факторів як:

- природно-кліматичні умови, геоморфологія, гідрографія, рослинність;
- містоутворююча база;
- чисельність та соціально-демографічна структура населення;
- роль і значення населеного пункту в системі розселення;
- розташування населеного пункту відносно існуючих і тих , що проектуються об’єктів і мереж регіональної інженерно-транспортної інфраструктури.

5.6 У процесі містобудівного проектування територій на регіональному рівні визначаються зони:

– містобудівного освоєння, яка включає території житлової, громадської, виробничої, ландшафтно-рекреаційної, комунально-складської забудови, а також об’єктів інженерної і транспортної інфраструктури;

– переважно сільськогосподарського, лісогосподарського та водогосподарського використання, яка включає сільськогосподарські угіддя, землі лісогосподарського та водогосподарського призначення, сільськогосподарські та лісогосподарські та водогосподарські підприємства та мисливські угіддя;

– природоохоронного призначення, яка включає території та об’єкти природно-заповідного фонду (природні заповідники, біосферні заповідники, національні природні парки, регіональні ландшафтні парки та інші природоохоронні території);

– оздоровчого та рекреаційного призначення;

– історико-культурного призначення, яка включає території, на яких розташовані пам’ятки культурної спадщини, пам’ятки, що внесені до Списку всесвітньої спадщини ЮНЕСКО, зони охорони (буферні зони) пам’яток культурної спадщини, історико-культурні заповідники, історико-культурні заповідні території, охоронювані археологічні території, музеї просто неба, меморіальні музеї-садиби, історичні ареали населених місць.

5.7 Під час планування території враховуються: цільове призначення існуючих земельних ділянок, їх правовий режим, юридично установлені межі, визначені види містобудівної діяльності, кількісні параметри, їх взаємне розташування у просторі, а також просторове розміщення елементів соціальної, транспортної та інженерної інфраструктури.

Межі функціональних зон не можуть поділяти сформовані земельні ділянки, що внесені до Державного земельного кадастру.

5.8 З метою відображення меж дії регламентів містобудівної діяльності на певних територіях, в містобудівній документації визначаються лінії : блакитні, жовті, зелені, регулювання забудови, сині та червоні.

5.8.1 На розгортках або панорам з характерних точок зорового сприйняття видів, що охороняються (які встановлені містобудівною документацією), виконуються ***блакитні лінії,*** тобто лінії обмеження висоти та силуету забудови, спрямовані на регулювання естетичних та історико-містобудівних якостей забудови.

Примітка. Блакитні лінії виконуються у довільному масштабі з характерних точок зорового сприйняття розгорток з метою встановлення відміток висотних домінант у архітектурних ансамблях забудови території, а також можуть розроблятися у вигляді геопросторових даних.

5.8.2 При розробленні містобудівної документації для населених пунктів, віднесених до відповідних груп цивільного захисту, визначаються ***жовті лінії,*** тобто лінії обмеження зон максимально можливого розповсюдження завалів житлової та громадської забудови, промислових, складських будівель, розміщених уздовж магістральних вулиць сталого функціонування у разі виникнення надзвичайних ситуацій у мирний час та в особливий період.

5.8.3 Межі всіх озеленених територій загального користування, рекреаційних лісів і лісопарків (існуючих та тих, що резервуються), об’єктів природнього заповідного фонду, зон охоронюваного ландшафту, в яких встановлені обмеження щодо розміщення об’єктів відповідно до законодавства, визначають ***зелені лінії***.

5.8.4 Конфігурацію території забудови кварталу обмежують ***лінії регулювання забудови***, що встановлені містобудівною документацією відносно червоних ліній.

5.8.5 Межі берегової лінії (уріза води) на природній або штучно створеній акваторії водних об'єктів (водойм та водотоків) – внутрішні межі водоохоронної зони з визначеними режимами та правилами господарської діяльності визначають ***сині лінії***.

5.8.6 Межі, що відділяють територію вулично-дорожньої мережі населених пунктів, призначену для здійснення усіх видів комунікаційної діяльності (рух пішоходів та транспорту, розташування підземних, наземних та надземних мереж інженерного обладнання) від територій іншого функціонального використання (житлова, громадська, виробнича та інші види забудови, озеленені території, тощо) у містобудівній документації визначають ***червоні лінії***. Перетин червоних ліній забудовою будь-якого функціонального призначення забороняється.

5.8.7 У комплексних планах просторового розвитку територій територіальних громад, , а також у генеральних планах найкрупніших, крупних, великих та середніх міст, які виконуються у масштабі 1:10000, розробляються схеми червоних ліній.

У генеральних планах малих міст, селищ та сіл, а також детальних планах територій, що виконуються у масштабі 1:2000, розробляються плани ліній жовтих, зелених, синіх, регулювання забудови та червоних ліній.

5.9 При визначенні принципів і методів розташування об'єктів благоустрою у функціонально-планувальній структурі населених пунктів (визначення площ території цих об'єктів та їх планувальних меж, функціональної спрямованості, інженерного обладнання, розрахункових показників) слід керуватись встановленими правилами та режимами користування :

– об'єкти благоустрою загального користування* (об'єкти міського значення) – громадські простори – парки, сади, сквери, бульвари, вулиці, площі, лісопарки;

– об'єкти благоустрою обмеженого користування* – об'єкти житлових районів, житлових мікрорайонів, прибудинкові території багатоквартирної забудови, території закладів освіти, охорони здоров'я та інших громадських закладів тощо, площа яких розраховується відповідно чисельності мешканців, або співробітників (відвідувачів, пацієнтів) відповідних установ.

* Відповідно додатку Д.

Головні принципи організації просторової системи об'єктів благоустрою:

– принцип цілісності та неперервності структури системи елементів благоустрою та озеленення ;

– принцип відповідності території об’єктів характеру видам діяльності, на які вони розраховані (спокійний або активний відпочинок, заняття фізичними вправами, розваги та інше).

Методологічною основою просторової організації системи об’єктів благоустрою площі території, їх розташування у функціонально-планувальній структурі населених пунктів є комплекс проектно-планувальних робіт в частині містобудівної документації місцевого рівня: комплексний план території об’єднаної територіальної громади, генеральний план населеного пункту, детальний план території.

5.10 Розміщення захисних споруд цивільного захисту та споруд подвійного призначення із відповідними захисними властивостями повинне забезпечувати захист населення на випадок загрози або виникнення надзвичайних ситуацій для створення безпечного середовища життєдіяльності та праці населення відповідно до Кодексу цивільного захисту України, ДБН В.1.2-4 та ДБН В.2.2-5:2023. »

Розділ 6 СЕЛЬБИЩНІ ТЕРИТОРІЇ

Текст перших двох абзаців розділу 6 викласти в такій редакції:

« Сельбищні території призначені для створення сприятливого середовища життєдіяльності, яке має відповідати соціальним, екологічним та містобудівним умовам, що забезпечують процеси життєдіяльності населення, пов'язані з його демографічним і соціальним відтворенням.

Сельбищні території формуються переважно у вигляді зон житлової, громадської забудови, озеленених територій загального користування, а також інших функціональних елементів, наведених у примітці до таблиці 6.1. Для попереднього визначення загальної потреби у сельбищних територіях слід приймати укрупнені показники, наведені в таблиці 6.1

Таблиця 6.1 Потреби в сельбищних територіях

Тип забудови	Середня поверховість забудови (поверхів)	Територія на 1000 осіб, га
Багатоквартирна	9 і більше	7
	4-8	8
	До 3 без урахування мансарди	10
Садибна	До 3 без урахування мансарди (з земельними ділянками)	50
	1-3 (у сільських населених пунктах)	90
Примітка. Показники потреби у сельбищних територіях визначені з урахуванням усіх необхідних функціональних елементів територій (прибудинкові території житлових будинків, об'єкти повсякденного та періодичного обслуговування, громадські центри, озеленені території загального та обмеженого користування, спеціального призначення, магістральна і вулично-дорожня мережа, ділянки для розміщення об'єктів комунального господарства, інженерного забезпечення житлових районів, пожежні депо, гаражі та автостоянки, велостоянки тощо).		

»

6.1 ЗОНА ЖИТЛОВОЇ ЗАБУДОВИ

Пункти 6.1.1 – 6.1.33 викласти в такій редакції :

«6.1.1 Планування зон житлової забудови має ґрунтуватися на принципах мікрорайонування.

Соціально-планувальна організація зон житлової забудови забезпечується комплексом установ і організацій сфери громадського обслуговування двох рівнів: а) на рівні повсякденних потреб населення - мікрорайон (житловий мікрорайон); б) на рівні періодичних потреб населення - житловий район; **»**

Багатоквартирна забудова

6.1.2 У межах зони багатоквартирної житлової забудови розташовуються ділянки прибудинкових територій (див. табл. 6.3), на яких розміщуються житлові будинки з необхідним переліком майданчиків (див. табл. 6.4), проїздів, пішохідних доріжок, зелених насаджень, а також земельні ділянки, на яких розташовані заклади дошкільної освіти, заклади загальної середньої освіти, торговельні підприємства з асортиментом товарів повсякденного попиту, з підприємствами харчування та приймальними пунктами підприємств побутового обслуговування, які у сукупності утворюють повноцінне безбар'єрне середовище повсякденної життєдіяльності населення — житловий мікрорайон.

6.1.2.1 Будівлі гуртожитків рекомендується розміщувати на спеціально відведених ділянках житлової території. Будівлі гуртожитків для студентів і учнів можуть бути розташовані також на території закладів освіти.

6.1.3 В умовах реконструкції наявні квартали чинної багатоквартирної житлової забудови можуть формуватися у мікрорайони у вигляді груп житлових кварталів, пов'язаних загальною мережею установ повсякденного обслуговування (закладів дошкільної освіти, загальної середньої освіти, підприємств торгівлі та громадського харчування з товарами повсякденного обслуговування, підприємств побутового обслуговування, закладів охорони здоров'я, фізкультурних споруд, ландшафтно-рекреаційні території обмеженого користування) в межах пішохідної досяжності із забезпеченням у житловому кварталі озеленених територій не менше 6 м2 на одну особу.

6.1.3.1 Житлові вулиці і проїзди, які опинились в середині такого мікрорайону, можуть трансформуватися у внутрішньомікрорайонні пішохідні шляхи і проїзди до житлових і громадських будівель та повинні враховувати потреби маломобільних груп населення.

6.1.3.2 Влаштування транзитного руху громадського та індивідуального транспорту через територію мікрорайону не допускається.

6.1.3.3 У межах внутрішньоквартального простору встановлення огорож навколо окремих житлових будинків, або їх груп не рекомендується .

6.1.3.4 Розміщення у житлових кварталах пунктів приймання металобрухту не допускається.

6.1.4 Організація місць постійного паркування засобів автотранспорту на відкритих автостоянках в середині житлових груп наприбудинкових територіях багатоквартирних житлових будинків не допускається.

Місця постійного паркування\зберігання приватних автомобілів мешканців багатоквартирних житлових будинків у кількості, яка відповідає нормативним показникам, слід розташовувати: а) у підземних чи багатоповерхових окремо розташованих паркінгах відповідно до принципів формування житлових мікрорайонів; б) у паркінгах, що вбудовані у цокольні і підвальні поверхи багатоповерхових житлових будинків; в) з боку вулиць.

В'їзд та тимчасове (гостьове) паркування на відповідних майданчиках на прибудинкових територіях багатоквартирних житлових будинків дозволяється лише автомобілям, які належать мешканцям цих будинків та автомобілям, які обслуговують цих мешканців - автомобілям швидкої допомоги, пожежним автомобілям та іншій спецтехніці.

Місця зберігання велосипедів у прибудинковому просторі рекомендується розташовувати у добре освітленому та видимому місці, бажано під навісом для захисту від опадів або у технічних приміщеннях на перших поверхах житлових будинків.

6.1.5 Площу озеленених територій у мікрорайоні слід приймати не менше 6 м2 на одну особу (без урахування території закладів дошкільної та загальної середньої освіти), або 12-15 м2 на одну житлову одиницю (квартиру) при розрахунковому середньому розмірі домогосподарства 2,5 особи, або згідно з демографічними розрахунками розміру (величини) домогосподарства.

Озеленені території у мікрорайоні мають бути організовані як мережа ландшафтно-рекреаційних об'єктів (парк та\або сад мікрорайону, сквери, мережа бульварів), які обладнані усіма елементами благоустрою (включаючи пішохідні доріжки та майданчики для відпочинку, ігор, занять фізичною культурою), що у сукупності займають максимум 30% загальної площі кожного ландшафтно-рекреаційного об'єкту.

6.1.6 Граничні показники щільності населення мікрорайону слід приймати 150 - 450 осіб/га.

Показники щільності населення мікрорайону в крупних та найкрупніших містах допускається підвищувати, але не більше ніж на 20 % за умови:

- розміщення на території мікрорайону підземних та/або багатоповерхових гаражів з автостоянками та велосипедними стоянками;
- вбудовано-прибудованих до житлових будинків закладів дошкільної освіти, створенні озеленених відкритих терас у житлових та громадських будинках.

Величина збільшення показника визначається містобудівним розрахунком потреб у площі території мікрорайону.

6.1.7 У разі розміщення нових житлових будинків на земельних ділянках в межах існуючих мікрорайонів при проведенні розрахунків граничної щільності населення слід враховувати загальну чисельність населення, що мешкає в існуючих житлових будинках та новобудовах, рівень забезпеченості цього населення об'єктами повсякденного обслуговування та елементами благоустрою відповідно до таблиці 6.4 цих норм, а також необхідність дотримання містобудівних, санітарних норм та протипожежних вимог.

6.1.8 При розміщенні в межах житлового мікрорайону об'єктів періодичного та епізодичного обслуговування, виробничих та інших закладів немікрорайонного значення площа земельних ділянок, на яких вони розташовані, не враховується у балансі території житлового мікрорайону.

6.1.9 Допускається розміщення закладів дошкільної освіти у приміщеннях, які вбудовані, вбудовано-прибудовані або прибудовані до житлових будинків. Розміщення закладів дошкільної освіти виконується у відповідності до вимог ДБН В.2.2-4 та ДБН В.2.2-15:2019, п.5.37.

6.1.9.1 Земельна ділянка, на якій розташований заклад дошкільної освіти (вбудований, вбудовано-прибудований або прибудований до житлового будинку), повинна бути відокремлена огорожею і зеленими насадженнями від прибудинкової території житлового будинку та має бути забезпечена окремим виїздом на вулично-дорожню мережу, який не перетинає прибудинкову територію житлових будинків. Організація та озеленення групових майданчиків, інсоляція та освітленість приміщень вбудованого, вбудовано-прибудованого або прибудованого закладу дошкільної освіти має відповідати вимогам ДБН В.1.1-31 та [44].

6.1.9.2 Земельна ділянка, на якій розташовано вбудований, вбудовано-прибудований або прибудований до житлового будинку заклад дошкільної освіти, є окремою самостійною складовою житлового мікрорайону і не підлягає об'єднанню з прибудинковою територією багатоквартирного житлового будинку.

6.1.10 В межах зон багатоквартирної житлової забудови, відповідно до завдання на проектування, слід передбачати спеціалізовані житлові будинки, або перші поверхи житлових будинків для розселення маломобільних груп населення.

6.1.10.1 Відстань від спеціалізованих житлових будинків до зупинок громадського транспорту, підприємств торгівлі повсякденного попиту, закладів охорони здоров'я слід приймати не більше ніж 150 м, а в умовах існуючої забудови не більше 300 м;

6.1.10.2 До спеціалізованих житлових будинків, а також будинків з квартирами в перших поверхах для маломобільних груп населення слід передбачати проїзди, суміщені з тротуарами, при їх довжині не більше 150 м і загальній ширині не менше 4,2 м. Доріжки для проїзду крісел колісних необхідно прокладати за основними напрямками руху людей з інвалідністю у межах населених пунктів до відповідних установ охорони здоров'я, соціального забезпечення, торгівлі, фізкультури тощо. При цьому необхідно передбачати обладнання перехресть (пандуси - з'їзди, світлофори), а також застосування тактильних поверхонь для орієнтації людей з вадами зору (відповідно до ДБН В.2.2-40:2018 «Інклюзивність будівель і споруд»).

6.1.11 У житлових кварталах слід передбачати в'їзди на їх територію спеціалізованої техніки, а також при потребі наскрізні проїзди в будинках на відстані не більше 300 м один від одного, а при периметральній забудові - не більше 180 м (на відстані не менше 50 м до перехрестя вулиць) при цьому слід дотримуватися вимог протипожежних норм.

6.1.12 При розміщенні на земельній ділянці окремого житлового будинку або групи житлових будинків (без урахування розміщення гаражів, автостоянок, закладів дошкільної освіти, закладів загальної середньої освіти, закладів короткотривалого перебування дітей та інших об'єктів мікрорайонного обслуговування) слід дотримуватися розрахункових показників граничних параметрів забудови, як відношення площі під забудовою першого поверху житлового будинку по зовнішньому контуру, включаючи нормативну ширину вимощення, лоджій, вхідних груп, а також горизонтальних проекцій виступаючих конструкцій до площі земельної ділянки, наведених у таблиці 6.2 (рисунок 4).

Таблиця 6.2 - Показники граничних параметрів забудови земельної ділянки

Поверховість житлових будинків	Максимально допустимий відсоток забудови земельної ділянки при розміщенні житлового будинку*
3 поверхи без урахування мансарди	50%
4-5 поверхів	45%
6-8 поверхів	40%
9-10 поверхів	35%
11 - 15 поверхів	30%
16 поверхів і вище	25%
* При реконструкції кварталів історичної забудови та формування нової квартальної забудови або при новому будівництві в історичних	

ареалах міста (визначених генеральним планом) у випадках щільної забудови, в тому числі при зміні функціонального призначення земельної ділянки, показники, наведені у таблиці, не застосовуються.

Примітка 1. У разі розміщення на земельній ділянці житлових будинків або секцій різної поверховості при розрахунках слід визначати середню поверховість.

Примітка 2. Вільна від забудови прибудинкова територія має використовуватися для благоустрою і озеленення відповідно до показників таблиці 6.4.

Примітка 3. Сумарна площа під забудовою житлового будинку, включаючи експлуатовані покрівлі стилобатних частин, підземних та напівпідземних споруд, що використовуються під благоустрій та озеленення для мешканців житлових будинків, не повинна перевищувати 70 % земельної ділянки за умов забезпечення під'їздів до вхідних груп житлового будинку, проїзду пожежної техніки, автомобілів швидкої допомоги та інженерного захисту території щодо відведення поверхневого стоку.

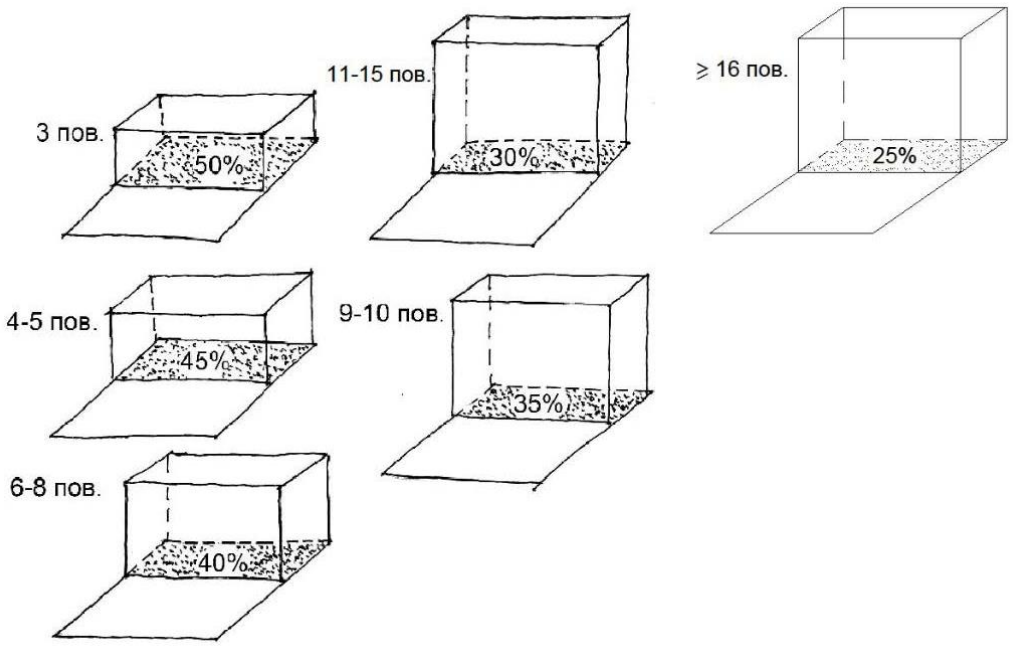

Рисунок 4 - Відсоток забудови земельної ділянки

6.1.13 Розрахункові показники обсягів і типів житлової забудови визначаються з урахуванням сформованої і прогнозованої соціально-демографічної ситуації.

6.1.13.1 Рекомендується передбачати різноманітні групи житлових будинків (комерційне житло та житло для соціальних потреб). При цьому орієнтовна загальна площа на одну особу у житлі для соціальних потреб визначається відповідно до вимог ДБН В.2.2-15, ДБН В.2.2-40. Обсяги житла для соціальних потреб визначаються у містобудівній документації згідно із завданням на проектування.

6.1.14 Розрахункові показники щільності багатоквартирного житлового фонду (сумарної загальної площі квартир житлових будинків) на території житлового мікрорайону наведено у додатку В.1.

6.1.15 При визначенні потреб у території для розміщення житлової забудови слід виходити з умови розселення одного домогосподарства в окремій житловій одиниці (квартирі або будинку). Розрахункову житлову забезпеченість (на розрахунковий термін містобудівної документації) необхідно визначати диференційовано для населених пунктів з урахуванням демографічних показників, типів житлових будинків, що передбачається застосовувати, у тому числі обсяги соціального житла.

6.1.16 При плануванні територій нових кварталів з периметральною забудовою допускається зменшувати розриви між будинками до однієї висоти вищого будинку за умов розміщення в перших поверхах протилежно розташованих будинків приміщень громадського призначення, з дотриманням вимог пожежної безпеки, норм інсоляції та освітленості житлових приміщень.

6.1.16.1 У населених пунктах, при розміщенні 9-16 та більше поверхових житлових будинків суміжно з кварталами та в середині кварталів садибної забудови, що зберігається, відстань від фасадів багатоповерхового будинку, що зводиться, до меж земельних ділянок садибних будинків приймається не менше 20 м, а до стіни найближчого садибного будинку - не менше висоти будинку, що зводиться.

При розміщенні багатоквартирних житлових будинків поверховістю від 4 поверхів до 8 поверхів суміжно з кварталами та в середині кварталів садибної забудови, що зберігається, відстань від фасадів багатоквартирного будинку, що зводиться, до меж земельних ділянок садибних будинків слід приймати не менше 15 м, а до стіни найближчого садибного будинку - не менше висоти будинку, що зводиться, для багатоквартирних будинків до 3 поверхів відстань від фасадів до меж земельних ділянок - не менше 10 м для забезпечення проїзду пожежних машин. «Інформаційний бюлетень» 6’2019 23 ДБН Б.2.2-12:2019.

6.1.16.2 При різних вимогах (протипожежних, санітарно-гігієнічних тощо) до мінімально допустимих відстаней між будинками і спорудами при проектуванні потрібно приймати величини, найбільші з них.

6.1.17 Багатоквартирні житлові будинки слід розміщувати (відповідно до вимог визначення ліній регулювання забудови) з відступом від червоних ліній магістральних вулиць - 6 м, житлових вулиць - 3 м.

Вбудовано-прибудовані або прибудовані (стилобатні) частини з приміщеннями громадського призначення до житлових будинків, що не мають вхідних груп зі сторони червоних ліній, а також окремо розташовані будівлі громадського призначення, що не мають вхідних груп зі сторони червоних ліній, допускається розміщувати по червоній лінії згідно з містобудівною документацією, окрім будівель дитячих навчальних закладів.

При розміщенні вхідних груп зі сторони червоних ліній необхідно витримати відступ на розмір найбільшого елементу (вхідних дверей, ганку, вхідного майданчика, піддашка). Також дозволяється заглиблювати в площину фасаду вхідні групи на розмір вказаних вище елементів.

Виступ будь-яких елементів будівель (вхідних груп, ґанків, балконів, еркерів, фронтонів тощо) за межі червоних ліній (з території кварталу в зону вулиці) не допускається.

6.1.18 Мінімальні розміри житлових кварталів та внутрішньоквартальних просторів у групах житлових будинків визначаються вимогами: інсоляції та освітленості житлових приміщень, забезпечення відстані між фасадами (довгими сторонами) з вікнами протилежно розташованих будинків не менше 15 м при забудові до 4 поверхів, 20 м - при забудові більшої поверховості (побутовий розрив) та протипожежними вимогами.

Примітка: З дотриманням вимог ДСТУ-Н Б В 2.2-27:2010 «Будинки і споруди. Настанова з розрахунку інсоляції об’єктів цивільного призначення.

6.1.19 Мінімальну розрахункову площу ділянки для окремо розташованого житлового будинку, включаючи площу під забудовою (без урахування розміщення на ділянці закладів дошкільної освіти та загальної середньої освіти, підприємств обслуговування населення, гаражів та автостоянок, фізкультурних і спортивних споруд) слід приймати відповідно до кількості його мешканців, але не менше ніж у таблиці 6.3 (рисунок 5).

При цьому необхідно проводити розрахунки щодо дотримання норм інсоляції та освітленості житлових приміщень.

Таблиця 6.3 - Питомі розміри ділянки для розміщення окремого житлового будинку

Житлові будинки	Площа ділянки, м2/особу
3 поверхи без урахування мансарди	30,1-23,3
4-5 поверхів	20,2-17,0
6-8 поверхів	15,3-13,9

9-10 поверхів	12,2-12,0
11 поверхів і вище	Приймати за екстраполяцією, але не менше 10,5

Примітка 1. У разі розміщення на земельній ділянці житлових будинків та секцій різної поверховості при розрахунках слід визначати середню поверховість.

Примітка 2. Кількість мешканців житлового будинку рекомендується визначати згідно з кількістю житлових одиниць (квартир) або приймається згідно з демографічними розрахунками розміру (величини) домогосподарства та статистичних даних згідно із завданням на проектування.

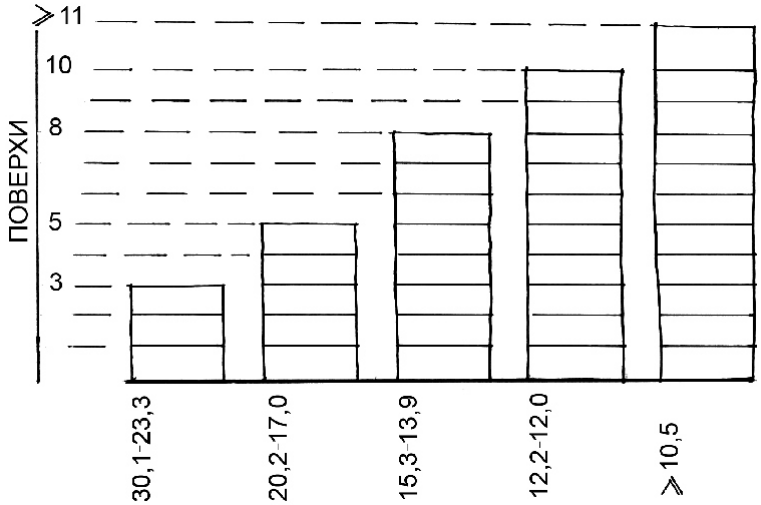

Рисунок 5 - Площа земельної ділянки житлового будинку ($м^2$ на одну особу)

6.1.20 Для під'їзду до будинків, що розташовані у складі житлових груп, а також установ і підприємств обслуговування, слід передбачати двосмугові проїзди завширшки не менше 5,5 м, а до окремо розташованих будинків - односмугові проїзди завширшки не менше 3,5 м.

На односмугових проїздах треба передбачати роз'їзні майданчики завширшки 6 м і завдовжки 15 м на відстані не більше ніж 75 м один від одного, при цьому тупикові проїзди повинні мати довжину не більше 150м.

Проїзди повинні закінчуватися розворотними майданчиками не менше 12 м х 12 м, які забезпечують можливість розвороту спеціалізованих санітарних автомобілів бригад екстреної (швидкої) медичної допомоги, сміттєвозів, прибиральних і пожежних машин з урахуванням їх технічних характеристик. В стислих умовах дозволяється організація Т-подібних розворотних майданчиків з розмірами 12 м х 4 м.

На рівних відрізках проїздів більше 50м необхідно облаштовувати обмежувачі швидкості руху, штучні дорожні нерівності.

Для забезпечення доступу особового складу пожежно-рятувальних підрозділів з автодрабин і автопідйомників у будь-яку квартиру чи приміщення, повинні передбачатися майданчики для встановлення пожежних автодрабин і автопідйомників із дотриманням вимог пункту 15.3 цих норм. Параметри проїздів та майданчиків для пожежної техніки визначаються з урахуванням технічних характеристик пожежної техніки, яка залучатиметься для проведення пожежно-рятувальних робіт. Використання проїздів та майданчиків для пожежної техніки у якості автомобільних стоянок, розміщення баків\контейнерів для збору побутових відходів та інших цілей, які заважатимуть проведенню пожежно-рятувальних робіт, не допускається.

6.1.21 Розрахункові показники граничних розмірів майданчиків, що мають бути розташовані на прибудинкових територіях, наведені у таблиці 6.4.

Таблиця 6.4 - Розміри майданчиків у складі прибудинкових територій

Майданчики	Питомі розміри майданчиків, м2	
	на одну особу	на одну житлову одиницю (квартиру)
Для ігор дітей дошкільного і молодшого шкільного віку	0,7	1,75
Для відпочинку дорослого населення	0,2	0,5
Для занять фізкультурою*	2,0/0,2	5,0/0,5
Для тимчасової стоянки автомобілів	Згідно з розділом 10	
Для тимчасової стоянки велосипедів	0,1	0,25
Для збирання побутових відходів**	0,07 - наземний спосіб 0,03 - підземний спосіб	0,18 0,08
Для вигулу домашніх тварин***	0,3	0,3
* Майданчики для занять фізкультурою рекомендується розміщувати як окрему озеленену зону, що обслуговує мікрорайон або групу житлових кварталів, які формують цілісний мікрорайон. За наявності озелененої зони з майданчиками для занять фізкультурою їх площу в межах прибудинкових територій слід передбачати за нормою 0,2 м2 на одну особу при дотриманні нормативу зелених насаджень обмеженого користування 6 м2 на одну особу.		

****** За розрахунком згідно з таблицею 6.5

******* Майданчики для вигулу домашніх тварин слід влаштовувати поза межами прибудинкових територій на спеціально визначених ділянках на відстані не менше ніж 40 м від вікон житлового будинку та майданчиків для ігор і відпочинку та занять фізкультурою.

Примітка 1. Відстані від майданчиків для занять фізкультурою та спортом розміром не менше 2 м²/на одну особу встановлюються залежно від їхніх шумових характеристик на відстані від житла – 10-40 м (відповідно пункту 4.10 ДСП 173-96).

Примітка 2. На прибудинкових територіях можуть облаштовуватися майданчики для господарських цілей (для сушіння білизни та чищення килимів) з розрахунку 0,1 - 0,3 м2 на одну особу або 0,25 - 0,75 м2 на одну житлову одиницю (квартиру). Відстані від майданчиків для господарських цілей до найбільш віддаленого входу у житловий будинок слід приймати не більше 100 м.

6.1.22 У межах багатоквартирної забудови слід передбачати збирання побутових відходів (наземний, підземний або вакуумний спосіб). Збирання побутових відходів на житловій території передбачається майданчиками, на яких розміщують контейнери для роздільного зберігання побутових відходів із зручними під'їздами для сміттєвозів згідно з ДБН Б.2.2-5 , ДСТУ-Н Б Б.2.2-7, ДСП 173-96 та вимог Державних санітарних норм та правил утримання територій населених місць [77]. Норми утворення побутових відходів для новоутворюваних населених пунктів приймають на одну розрахункову одиницю (особу, робоче місце) згідно з вимогами [40] або за таблицею 11.2.

Вимоги до розміщення контейнерних майданчиків для збирання побутових відходів та відстань їх розміщення від вікон житлових та громадських будинків наведено в таблиці 6.5. »

Таблиця 6.5 - Вимоги до розміщення контейнерних майданчиків для збирання побутових відходів на житловій території

Спосіб збирання	Відстань від вікон житлових та громадських будівель, м
Наземний	20
Підземний	Визначаються технічними умовами
Вакуумний	Визначаються технічними умовами

Примітка 1. На місце розташування та площу майданчика для збирання побутових відходів впливає їх спосіб видалення: наземний та підземний або вакуумний (пневматичний).

Примітка 2. Відстань від наземних майданчиків для збирання побутових відходів до фізкультурних майданчиків, майданчиків для ігор дітей і відпочинку дорослих слід приймати не менше 20 м. Пішохідну доступність майданчика збирання

побутових відходів слід приймати не більше 100 м. Площа наземних майданчиків вказана з урахуванням *елементів* благоустрою.

Примітка 3. Майданчики збирання побутових відходів для наземного способу проектуються відповідно до вимог ДСТУ-Н Б Б.2.2-7. Майданчики підземного та вакуумного способу збирання проектуються відповідно до містобудівних та технічних умов.

Примітка 4. Майданчик збирання побутових відходів повинен бути обладнаний для прийому небезпечних відходів (хімічні джерела струму, побутові акумулятори тощо).

Примітка 5. Місця збирання побутових відходів на житлових територіях слід розташовувати не з підвітряного боку, не на протягах, а з забезпеченням норм аерації території. Майданчик для збирання побутових відходів для установ громадського обслуговування допускається розміщувати за спеціальним завданням, погодженим з місцевими органами влади.

Примітка 6. Місця збору великогабаритних побутових відходів (меблі, побутова техніка, будівельні відходи тощо) слід розміщувати на сельбищній території в комунальних кварталах або комунально-складських зонах.

6.1.23 Площі квартир державного і комунального житлового фонду для соціальних потреб розраховуються за нормативними показниками відповідно до норм ДБН В.2.2-15.

6.1.24 Для міст, розташованих в районах сейсмічністю 7-8 балів, будівництво житлових будинків вище 4-х поверхів може здійснюватися згідно з вимогами ДБН В.1.1-12. Будівництво житлових будинків на територіях сейсмічністю 9 балів і більше не допускається. Проектування будинків в сейсмічних районах повинне вестись на підставі карт сейсмомікрорайонування.

6.1.25 Відповідно до природно-кліматичних особливостей України (додаток Б) слід передбачати захист прибудинкової території житлових будинків, житлових груп від несприятливих зимових вітрів, пилових бур, а також підвищеної аерації влітку, захист від перегріву, особливо для південних районів (розділ 14).

Відстань між житловими будинками, житловими і громадськими, а також між виробничими будівлями слід приймати на основі розрахунків інсоляції та освітленості, а також у відповідності з нормами протипожежних вимог (розділ 15).

6.1.26 Між фасадами з вікнами багатосекційних житлових будинків заввишки 2-3 поверхи (без урахування мансарди, в якій вікна розташовані в похилих конструкціях даху) слід приймати відстані (побутові розриви) не менше 15 м; заввишки в 4 поверхи і більше - 20 м.

В умовах, коли будівництво (нове будівництво, реконструкція) ведеться в зоні історичної забудови, яка має відповідний статус згідно з регламентами встановленими генеральним планом населеного пункту для відповідних зон (зони охорони пам’яток культурної спадщини, значні історичні будівлі,

історичні ареали), побутові розриви між житловими будинками можуть прирівнюватися до існуючих для збереження характеру історичного розпланування вулиці, кварталу, площі тощо. Будівництво в таких зонах може вестися по історично сформованій лінії забудови.

Садибна забудова

6.1.27 Садибну забудову слід передбачати:

- у межах населеного пункту переважно на вільних територіях, на ділянках, потенційно при-датних для будівництва;
- у приміських зонах - на резервних територіях, що плануються до включення у межу міста,за винятком зелених зон;
- у нових селищах і тих, що розвиваються, розміщених у межах 30-40-хвилинної транспортної доступності.

6.1.28 З метою збереження масштабу планування і забудови історичного населеного пункту у зонах існуючої індивідуальної садибної забудови слід забезпечувати збереження історичного характеру середовища.

У найкрупніших містах нову садибну або блоковану забудову слід розміщувати в існуючих
районах садибної забудови лише за наявності територіальних ресурсів відповідно до містобудівної документації, окрім територій історичних ареалів, де будівництво вистотних будівель і споруд не допускається.

Примітка. Розміщення садибної забудови на приаеродромній території допускається за умови дотримання вимог СНиП 2.05.08-85 та відсутності потенційного ризику авіаційної події.

6.1.29 Зони садибної забудови мають формуватися за принципами мікрорайонування окремими чи зблокованими житловими будинками з присадибними ділянками. Поверховість будинків в межах територій садибної забудови не може перевищувати 3-х поверхів **(** без урахування мансарди **)** .

6.1.30 Розміщення багатоквартирних (секційних) будинків в межах кварталів садибної забудови не допускається.

6.1.31 Житлові будинки на присадибних ділянках слід розміщувати з відступом від червоних ліній магістральних вулиць - 6 м, житлових - 3 м.

6.1.32 Частина присадибної ділянки між червоними лініями і лінією забудови одно-, двоквартирних і блокованих будинків входить до загальної площі ділянки.

6.1.33 В умовах реконструкції допускається зменшувати відступи від червоних ліній до будинків і споруд з урахуванням сформованої забудови за умови дотримання протипожежних вимог. »

6.2 Зона громадської забудови

Пункт 6.2.1 викласти в такій редакції :

« 6.2.1 Зона громадської забудови призначена для концентрованого розташування закладів і підприємств обслуговування населення населеного пункту та *пов'язаного з ним* населення, що мешкає за його межами. »

Пункт 6.2.2 без змін.

Пункт 6.2.5 викласти в такій редакції :

«6.2.5 Спеціалізовані громадські центри слід формувати переважно в найкрупніших, крупних та великих містах за рахунок групування однорідних об'єктів в єдиний комплекс.»

Додати пункт 6.2.5.1 в такій редакції :

« 6.2.5.1 Спеціалізовані центри можуть формуватися у системі загальноміських громадських центрів, центрів планувальних зон і планувальних районів, а також як окремі планувальні складові. »

Пункт 6.2.6 викласти в такій редакції :

« 6.2.6 До складу громадських центрів планувальних зон, крім підприємств установ і організацій соціально-культурного обслуговування, можливо включати адміністративні установи, бізнес-центри, озеленені території загального користування, пішохідні зони, території зберігання транспортних засобів, а також апартаменти, готельні комплекси тощо.

В міських та крупних сільських населених пунктах громадські центри виконують функції міжселенного обслуговування.

При розробленні містобудівної документації площу багатофункціонального загальноміського центру слід визначати відповідно до укрупнених показників:

– для найкрупніших, крупних і великих міст - від 3,5 м2/особу до 5 м2/особу;

– для середніх міст - від 5 м2/особу до 10 м2/особу;

– для малих міських та сільських населених пунктів - від 10 м2/особу до 20 м2/особу. »

Пункт 6.2.10 викласти в такій редакції :

«6.2.10 При планувальній організації території громадських центрів, для реалізації комунікативної функції, необхідно передбачати формування

розвинутих пішохідних зон (громадських просторів, пішохідних вулиць), які мають:

- забезпечувати можливість організації та проведення масових громадських заходів (політичних, святкових, спортивно-розважальних тощо);
- формувати зручні пішохідні зв'язки між об'єктами та комплексами обслуговування, зупинками громадського транспорту та транспортними вузлами, що забезпечують зв'язок населеного пункту з приміською зоною;
- забезпечувати організацію різноманітних функцій, що містять розвинений набір об'єктів обслуговування, а також місць для короткотривалого відпочинку;
- створювати індивідуальний архітектурний образ;
- забезпечувати збереження традиційного характеру історичного середовища та об'єктів культурної спадщини. »

Розділ 7 ВИРОБНИЧІ ТЕРИТОРІЇ

Перший абзац розділу 7 викласти в такій редакції :

«До виробничих відносяться території промислових підприємств, об'єктів, комунальних підприємств та об'єктів, транспортної інфраструктури, складської забудови, інноваційного розвитку (технопарки, індустріальні парки), що формуються у складі промислових зон, промислових районів, груп підприємств або розташованих окремо. »

Назву розділу 8 викласти в такій редакції :

«Розділ 8 ЛАНДШАФТНО-РЕКРЕАЦІЙНІ ТЕРИТОРІЇ»

Пункт 8.1 викласти в такій редакції :

«8.1 Мережа ландшафтно-рекреаційних території»

Пункт 8.1.1 викласти в такій редакції :

«**8.1.1** ***Ландшафтно-рекреаційні території*** являють собою мережу ділянок озеленених та інших відкритих просторів різного призначення, розташованих як на територіях населених пунктів та приміських зон, так і на міжселенних територіях, в тому числі ландшафтних комплексів, рекреаційних зон, курортів та оздоровчих місцевостей, об'єктів культурної спадщини та туристичних зон, територій природно-заповідного та водного фондів, водозахисних, полезахисних, транспортно-розподільних озеленених смуг та інших об'єктів зеленого господарства.

Території та об'єкти природно-заповідного фонду, а також ділянки природних ландшафтів, що підлягають особливій охороні, курортні і оздоровчі, рекреаційні, водні і водозахисні території та об'єкти інших типів, що встановлені законодавством України, є частиною структурних територіальних елементів екологічної мережі.

Номенклатуру елементів мережі ландшафтно-рекреаційних територій наведено у додатку Д.»

Пункт 8.1.2 викласти в такій редакції :

«8.1.2 При формуванні мережі ландшафтно-рекреаційних територій населених пунктів слід виділяти (відповідно додатку Д):

– території загального користування (ділянки садово-паркового будівництва — лісопарки, парки, сади, сквери, бульвари; частково об'єкти природно-заповідного фонду);

– території обмеженого користування (ділянки житлової забудови, об’єктів громадського обслуговування, культурної спадщини, рекреаційного озеленення об’єктів виробництва);

– території спеціального призначення (охоронювані природні території, озеленення санітарно-захисних та охоронних зон, вздовж пішохідно-транспортних мереж, коридорів, сільськогосподарських та інших територій).»

Пункт 8.1.3 викласти в такій редакції :

«8.1.3 Потреби у ландшафтно-рекреаційних територіях слід визначати за показниками нормативного забезпечення цими територіями постійних мешканців населених пунктів згідно з таблицею 8.1, з урахуванням фізико-географічного районування території України згідно з додатком А.

У містах з чисельністю населення 100 тис. осіб і більше існуючі масиви міських лісів (за виключенням лісів Лісового фонду України) слід перетворювати у міські лісопарки і відносити додатково до озеленених територій загального користування із розрахунку не більше 5 м2/люд.»

Таблицю 8.1 викласти в такій редакції :

«Таблиця 8.1 — Нормативні показники площ ландшафтно-рекреаційних територій

Ландшафтно-рекреаційні території	Групи міст за кількістю населення, тис. осіб	Площа озеленених територій, м2/особу			
		I-II зони - мішаних та широколистяних лісів	III зона – лісостепова	IУ зона – степова	V зона - Карпатські гори VI зона - Кримські гори
Приміські та позаміські					
Рекреаційні, оздоровчі території та ліси зеленої зони навколо населених пунктів*	Від 500	300	250	250	350
	250-500	250	200	200	300
	50-250	200	160	160	200
	До 50	100	80	80	120
У межах населеного пункту					
Загального користування	Від 250	10	11	12	15
	50-250	7	8	9	11
	До 50	8	9	10	12
	Сільські населені пункти	12	13	14	17
Житлових районів, мікрорайонів**	Від 10	6	6	7	8

***** Враховуються при розробленні схем планування територій на державному та регіональному рівнях.
****** Враховуються при розробленні генеральних планів та детальних планів територій.

Примітка 1. Показники *ландшафтно-рекреаційних* приміських та позаміських територій повинні включати території лісопарків, природно-заповідних територій та земель оздоровчого та рекреаційного призначення.

Примітка 2. У містах, де розміщуються промислові підприємства I і II класу за санітарною класифікацією, а також у населених пунктах, які розташовані на радіоактивно забруднених територіях, наведені норми озеленених територій загального користування слід збільшувати на 15-20 %, а у містах, де розміщуються залізничні вузли, - на 5-10 %.

»

8.2. Озеленені території населених пунктів

ЗМІНИТИ

Пункт 8.2.1, речення 5 вилучити з даного пункту та додати до пункту 8.2.2 і викласти в такій редакції :

« 8.2.1 У населених пунктах слід визначати озеленені території ландшафтно-рекреаційного призначення, що входять до складу єдиної мережі ландшафтно-рекреаційних територій. Ділянки озеленених територій треба встановлювати згідно з існуючими межами землекористувань, природних рубежів, транспортних магістралей:

- до озеленених територій загального користування населених пунктів відносяться ландшафтно-рекреаційні об’єкти загальноміського значення;
- до озеленених територій обмеженого користування відносяться ландшафтно-рекреаційні об’єкти житлових районів, житлових мікрорайонів, житлової забудови - прибудинкових територій багатоквартирної забудови, територій громадських об’єктів, промислових територій;
- до озеленених територій спеціального призначення відносяться озеленені території вулиць, доріг, площ, комунальних, складських територій та санітарно-захисних зон. »

ЗМІНИТИ

До пункту 8.2.2 додати речення 5 пункт 8.2.1 і *викласти в такій редакції:*

« 8.2.2 Показники питомої ваги озеленених територій різного призначення (зелені насадження загального користування, обмеженого та спеціального призначення) в межах території населеного пункту визначаються згідно до *Таблиці 8.2*.

У містах, де розміщені ТЕЦ, котельні та підприємства 1-го класу санітарної шкідливості рівень озеленення території слід збільшувати не менше ніж на 15 %.

Основні структурні елементи озеленених територій різного призначення та питому вагу зелених насаджень в межах площі їх території слід визначати за таблицею 8.2.

Таблицю 8.2 викласти в такій редакції :

« Таблиці 8.2 - Питомі показники рівня озеленення

Структурні елементи	***Рівень озеленення, не менше %***
1. Озеленені території загального користування	
Багатофункціональні парки: Міські	65
Районні	60
Сади, сквери	75
Бульвари	60
Міські лісопарки	80
Спеціалізовані парки:	
Дитячі	40
Спортивні	15
Меморіальні	30
Зоологічні	40
Ботанічні	55
Виставкові	50
Музеї архітектури та побуту	60
Атракціони, парки архітектурних мініатюр	45
Гольф-поля	75
2. Озеленені території обмеженого користування	
Території житлової та громадської забудови (житловий мікрорайон, житловий район)	25
Земельні ділянки: Закладів дошкільної освіти	45
Інших закладів освіти	50
Культурно-дозвільних закладів	40
Спортивних, фізкультурно-оздоровчих споруд, фізкультурних майданчиків	30
Закладів охорони здоров’я	55
Курортно-рекреаційних закладів (номенклатура за додатком Д)	60

»

Розділ 9 СОЦІАЛЬНА ІНФРАСТРУКТУРА (УСТАНОВИ ТА ОРГАНІЗАЦІЇ ГРОМАДСЬКОГО ОБСЛУГОВУВАННЯ)

Пункт 9.1 викласти в такій редакції :

« 9.1 Установи та організації громадського обслуговування слід розміщувати на територіях, наближених до місць проживання і роботи населення, у складі громадських центрів та в ув'язці з системою громадського пасажирського транспорту, з урахуванням транспортної доступності до об'єктів громадського обслуговування.

При розробленні містобудівної документації для розрахунку кількості та місткості установ та організацій громадського обслуговування слід використовувати нормативи забезпеченості, які відображають розрахунковий рівень обслуговування. Для орієнтовних розрахунків кількість, місткість, потужність установ та організацій громадського обслуговування слід приймати відповідно до Додатка Е.1.

Центри громадського культурно-побутового обслуговування слід формувати і розміщувати за наступними принципами :

- з установами та організаціями, що реалізують повсякденні потреби - у житлових мікрорайонах;
- з установами та організаціями, що реалізують періодичні потреби - на рівні житлових районів і районних центрів, центрів об'єднаних територіальних громад;
- з установами та організаціями, що реалізують епізодичні потреби - на рівні міст, міжрайонних, регіональних, міжрегіональних центрів.

У житловому районі міста, районному центрі, в центрі території територіальної громади слід формувати освітні і госпітальні округи з відповідними взаємопов'язаними установами та організаціями громадського обслуговування.

Примітка 1. Розміщення, місткість установ та організацій громадського обслуговування, не зазначених у додатку Е.1 слід приймати за завданням на розроблення містобудівної документації.

Примітка 2. Наведені у додатку Е.1 нормативи є усередненими показниками по Україні (з розбивкою на міста, селища і села) і у кожному окремому випадку підлягають уточненню в процесі проектування залежно від демографічного прогнозу, розміру населеного пункту та його місця у системі розселення. »

Пункт 9.6 викласти в такій редакції :

9.6 Площі земельних ділянок для розміщення груп установ та організацій громадського обслуговування повсякденного, періодичного та епізодичного попиту наведені у додатку Е.4.

Примітка. Площі земельних ділянок можуть бути зменшені в умовах реконструкції, а також при розміщенні нових об'єктів в умовах існуючої забудови на 25 %.

Пункт 9.8 викласти в такій редакції :

9.8 Для населених пунктів, розміщених у районах сейсмічністю 7-8 балів, поверховість громадських будинків цілодобового перебування (санаторно-курортні, оздоровчі і туристичні заклади, лікарні і готелі) слід встановлювати не більше 4 поверхів з урахуванням ступеня вогнестійкості будинків і кількості місць.

У сейсмічних районах будинки закладів дошкільної освіти повинні мати не більше 2 поверхів, закладів загальної середньої освіти загального типу, спальні корпуси шкіл з пансіоном - не більше ніж 3 поверхи; спеціальних шкіл і шкіл з пансіоном (для дітей з порушенням фізичного та розумового розвитку - дітей з особливими потребами), будинків для осіб похилого віку - не більше ніж 2 поверхи. Відповідно до вимог ДБН В.1.1-12 допускається будівництво громадських будинків більше 4 поверхів на територіях з сейсмічністю 9 балів.

ДОДАНО

Пункт 9.10 викласти в такій редакції :

« 9.10 При розробленні комплексних планів просторового розвитку територій територіальних громад на місцевому рівні визначаються території: сельбищна, виробнича, сільськогосподарська, природо-охоронна та ландшафтно-рекреаційна. »

ДОДАНО

Пункт 9.11 викласти в такій редакції :

« 9.11 Схеми організації соціального обслуговування територіальних громад повним комплексом обєктів культурно-побутового обслуговування населення (охорона здоров'я, освіта всіх видів та рівнів, фізична та духовна культура, побутові потреби та послуги) повсякденного, періодичного та епізодичного рівнів, мають бути організовані відповідно до чисельності населення (таблиця 4.2), принципів формування функціонально-планувальної (пункт 5.3), соціально-планувальної (пункт 5.4) та архітектурно-планувальної (пункт 5.5) структур та мають відповідати вимогам пунктів 9.1 – 9.9 цього розділу. »

Розділ 10 ТРАНСПОРТНА ІНФРАСТРУКТУРА

ДОДАНО

Після пункту 10.1.12 *діючого ДБН у проекті ЗМІН додати* пункт **10.1.12.1** *у такій редакції:*

«10.1.12.1 При плануванні енергозабезпечення автовокзалів та автостанцій слід брати у розрахунок встановлення на території центрального автовокзалу та на території кожної приміської автостанції, як мінімум 2 ЕЗС, які включають не менше 2 точок зарядки високої потужності постійного струму (DC), потужністю не менше 150 кВт та не менше 4 точок зарядки звичайної потужності.

При плануванні автовокзалів та автостанцій слід розташовувати на території електрозарядні станції відповідно до розрахунку і технічних можливостей автопарку.**»**

ЗМІНЕНО

Пункт 10.2.1 викласти в такій редакції :

« 10.2.1 Комплексну схему транспорту (КСТ) для міст з кількістю населення понад 100 тис. осіб слід розробляти як окремий документ на основі затвердженого генерального плану населеного пункту на розрахунковий період.»

ЗМІНЕНО

Пункт 10.2.5 діючого ДБН у варіанті ЗМІН виклсти у новій редакції:

« **10.2.5** При обгрунтуванні видів пасажирського транспорту слід здійснювати виявлення потреб в організації ліній швидкісного транспорту (метрополітен, швидкісний трамвай, залізниця або монорейкова дорога, експрес-автобус), що функціонують у тісному зв’язку із звичайними видами наземного транспорту, а також:

- пасажирообіг на зупинних пунктах запроектованих ліній позавуличного швидкісного транспорту;
- розподіл перспективного (на перший етап і розрахунковий період) обсягу пасажиропере- везень між різними видами транспорту;
- розроблення раціональної схеми маршрутів наземних видів міського пасажирського транспорту на перший етап та установлення послідовності її реалізації;
- визначення кількості рухомого складу з окремих видів транспорту (з урахуванням підвищення якості перевезень пасажирів) і потреб у ремонтно-експлуатаційній базі та її виробничій потужності, у спеціальних транспортних обладнаннях та спорудах, диспетчерському зв’язку і його лінійному облаштуванню.

Слід визначити загальну чисельність і склад парку легкового автомобільного транспорту - таксомотори, службовий та індивідуальний, у тому числі мото-велотранспорт та парк електричних дорожніх транспортних засобів (електромобілів), з урахуванням розподілу парку електромобілів за типами (видами) зарядки; характер і розміри очікуваних пасажирських перевезень, пробіг транспортних засобів (за рік і за добу); розподіл парку легкових автомобілів по транспортно-планувальних районах міста, необхідну для їх збереження територію, а також обсяги перевезень та вантажні кореспонденції вантажного автомобільного транспорту між транспортно-планувальними районами міста, розподіл вантажопотоків по магістральній вулично-дорожній мережі, інтенсивність і організацію вантажного руху, розвиток автотранспортних підприємств і їх розміщення.

Примітка. Для отримання інформації про вантажообіг вантажоутворюючих і вантажозбираючих пунктів і очікуваний середньодобовий пробіг автотранспорту, вантажопотоки і розподіл потоків автомобілів по вулично-дорожній мережі міста, а також про структуру парку рухомого складу, розміщення споруд і обладнання вантажного автотранспорту слід використовувати матеріали генерального плану міста. »

ЗМІНЕНО

Пункт 10.2.8 діючого ДБН у варіанті ЗМІН викласти у новій редакції:

« **10.2.8** Для вирішення питань охорони навколишнього природного середовища необхідно розробляти за основними показниками роботи і інтенсивності руху транспорту, зокрема, із застосуванням методів моделювання якості атмосферного повітря міст, розрахункові карти забруднення атмосферного повітря і акустичного шуму (перший етап і розрахунковий термін), оцінку кількісних і якісних змін парку рухомого складу у разі прийнятих транспортно-планувальних рішень, а також передбачати пропозиції щодо організації дорожнього руху (порівняно з існуючим станом), заходи щодо стимулювання широкого впровадження електричних дорожніх транспортних засобів (електромобілів та електробусів, тролейбусів та трамваїв) та охорони довкілля і захисту навколишнього природного середовища. Слід визначати території, де рівень загазованості (забруднення атмосферного повітря) і шуму залишився вищим від гранично допустимих норм, здійснювати аналіз причин, що викликали ці перевищення, перелік можливих інженерно-технічних заходів з нейтралізації цього понаднормативного впливу.»

ЗМІНЕНО

Пункт 10.4.3 діючого ДБН у варіанті ЗМІН викласти у новій редакції:

« **10.4.3** У середніх і малих містах, селищах та селах основним видом громадського транспорту слід визначати автобус; у великих містах такі види транспорту – автобус, електробус та тролейбус чи трамвай (залежно від розрахункових пасажиропотоків, особливостей планувальної структури міста, рельєфу його місцевості та екологічного стану); у найкрупніших

(найзначніших) та крупних (значних) містах - поряд з автобусом, електробусом і тролейбусом слід передбачати використання трамвая, а на напрямках зі стійким пасажиропотоком не менше 7 тис. пас. в годину пік - і швидкісного трамвая у найкрупніших містах з населенням понад 800 тис. осіб разом з вуличними слід передбачати позавуличні види транспорту (метрополітен, внутрішньоміська залізниця), мініметро (швидкісний трамвай з підземними ділянками), або монорейковий транспорт. »

Пункт 10.5.2 викласти в такій редакції :

«10.5.2 У залежності від класу відповідного вузла ТПВ слід розміщувати переважно в його периферійній зоні або на підходах до центру міста в серединній зоні з метою обмеження в'їзду до центральної зони легкового індивідуального автотранспорту. Створювати такі ТПВ доцільно при в'їзді у місто, біля станцій метрополітену і зупинок громадського транспорту, в місцях перетину основних радіальних та кільцевих або хордових магістралей з організацією перехоплюючих авто та велостоянок.

За класифікацією ТПВ поділяються на:

- міжнародні;
- регіональні (приміські);
- міські та районні.

Міжнародні ТПВ слід розміщувати біля аеропортів, залізничних вокзалів та автовокзалів, морських або річкових портів як для організації пересадки пасажирів з одного міжнародного чи міжміського напрямку на інший, так і для пересадки на швидкісні види громадського транспорту.

Регіональні (приміські) ТПВ слід розміщувати біля автостанцій, приміських залізничних станцій та зупинних пунктів, річкових та морських причалів для організації пересадки пасажирів приміського сполучення на міський пасажирський транспорт, а також для пересадки пасажирів з легкового автотранспорту на громадський транспорт.

Міські та районні ТПВ слід розміщувати в структурі відповідних громадських центрів населених пунктів біля станцій швидкісних видів транспорту (метрополітену, швидкісного трамвая, міської залізниці), в місцях перетину двох або більше видів міського пасажирського транспорту, в районі громадських центрів загальноміського значення або потужних громадських та торговельних об'єктів при сумарному пасажирообороті зупинних пунктів більше 50 тис. пас. на добу.

Дальність пішохідних підходів до зупинних пунктів у складі ТПВ не повинна перевищувати:

- для міжнародних - 200 м;
- для регіональних (приміських) - 100-200 м;
- для міських та районних - 100-150 м.

Витрати часу на здійснення пересадок у ТПВ не повинні перевищувати 10 хв з урахуванням часу на очікування. Якщо дальність пішохідних підходів перевищує нормативну, для скорочення витрат часу на пересадку слід

передбачати використання локальних транспортних систем (ескалаторів, травелаторів).

До складу транспортно-пересадочних вузлів слід включати посадочні термінали, місця для очікування пасажирів, майданчики міжрейсового відстою маршрутного пасажирського транспорту, стоянки таксі, перехоплюючі стоянки транспортних засобів, в тому числі велостоянки.

Перехоплюючі автостоянки та гаражі для легкових автомобілів, як складові транспортно-пересадочних вузлів, слід розміщувати поблизу залізничних вокзалів, аеропортів, автовокзалів, морських і річкових портів, станцій метрополітену та інших видів швидкісного транспорту, а також зупинок маршрутного громадського транспорту на основних в'їздах до крупних та найкрупніших міст. »

ЗМІНЕНО

Пункт 10.5.4. діючого ДБН у варіанті ЗМІН перший абзац викласти у новій редакції (другий та третій абзаци викласти без змін) :

« 10.5.4 Місткість та відповідні параметри посадкових платформ, майданчиків відстою пасажирського транспорту, зон відпочинку, місць тимчасового зберігання автомобілів та зон (місць) ЕЗС для електромобілів слід передбачати на підставі розрахунків перспективних пересадочних пасажиропотоків та пасажирооборотів зупинних пунктів у ТПВ з урахуванням змін у парку автотранспорту, збільшення частки електричних дорожніх транспортних засобів та збільшення рухомості населення міста, що встановлені генеральним планом або комплексною схемою транспорту.

При розроблені комплексного плану просторового розвитку території територіальної громади, генерального плану населеного пункту та комплексної схеми транспорту слід передбачати принципові рішення щодо їх розміщення та формування взаємозв’язків між основними видами громадського міського та позаміського транспорту, маршрутними мережами різних видів пасажирського транспорту.

При розробленні детального плану відповідної території слід складати планувальну схему організації руху транспорту, велосипедистів та пішоходів при формуванні пересадок у крупних транспортних вузлах, зонах загальноміських або районних громадських центрів тощо. ***»***

Пункт 10.8.7 викласти в такій редакції :

« 10.8.7 Кількість в’їздів та виїздів і найменшу відстань до в’їздів на ділянки гаражів і відкритих автостоянок та виїздів із них слід приймати згідно з вимогами ДБН В.2.3-15, а проїзди до них - згідно з вимогами ДСП 173-96.

Перед в’їздами до автостоянок і гаражів великою місткістю (класифікація місткості відповідно до ДБН В.2.3 – 15:2007 “Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів“) для постійного та тимчасового зберігання автомобілів потрібно влаштовувати накопичувальні майданчики для автомобілів, що прибувають на автостоянку чи в гараж в “час пік“. Влаштування таких

накопичувальних майданчиків не допускається в межах червоних ліній території вулично-дорожньої мережі населених пунктів. »

Пункт 10.8.8 викласти в такій редакції :

«10.8.8 Відстані від надземних та наземно-підземних гаражів та відкритих автостоянок легкових автомобілів до житлових будинків та громадських будівель і споруд слід приймати згідно приміток 3 та 4 додатка 10 ДСП 173 (ДСП 173-96 «Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів»).

Для автостоянок та гаражів, призначених для зберігання легкових автомобілів (як для автомобілів з електричними двигунами, так і для автомобілів з двигунами внутрішнього згорання), відстані до житлових будинків та громадських будівель слід визначати виходячи з кількості машиномісць для зберігання легкових автомобілів з двигунами внутрішнього згорання. »

Пункт 10.8.9 викласти в такій редакції :

«10.8.9 Перехоплюючі автостоянки, як складові транспортно-пересадочних вузлів, слід розміщати згідно з п.10.5.2 (цього ДБН).

Проектування перехоплюючих автостоянок слід проводити з урахуванням положень розділів 5 та 6 ДБН В.2.3 – 15:2007 “Автостоянки і гаражі для легкових автомобілів“. »

ВИЛУЧЕНО

Пункт 10.8.33 діючого ДБН вилучено з тексту проекту Зміни №1 ДБН , натомість використати текст, що надано Міністерство інфраструктури України, розмістити у Додатках як Додаток Ж.4 «Вимоги до розміщення електрозарядних станцій та точок зарядки»

ЗМІНЕНО

*Пункт 10.8.34 діючого ДБН перемістити без змін як пункт **10.8.33** в тексті проекту Зміни №1 ДБН.*

ДОДАНО

Пункт 10.8.34 *додано у варіанті ЗМІН в такій редакції :*

«**10.8.34** Точки зарядки електромобілів звичайної потужності в кількості 10% від загальної кількості машиномісць з передбаченням резерву потужності (або встановлення додаткових точок зарядок) слід встановлювати залежно від розрахункової кількісті машино-місць в місцях постійного або тимчасового зберігання автомобілів на автостоянках і в гаражах в житлових, громадських, промислових, комунальних та складських зонах (при розміщенні багатоквартирної житлової забудови, біля окремих будинків і споруд масового відвідування, громадських та\або виробничих закладів і комплексів, відповідно

до вимог п. 10.8.5; 10.8.10; 10.8.12) задля задоволення зростаючого попиту на цей вид послуг.

Примітка 1. Рекомендовані вимоги до розміщення електрозарядних станцій та точок зарядки наведено у Додатку Ж.4.

Примітка 2. Основні вимоги щодо забезпечення протипожежного захисту систем зарядки електромобілів визначаються відповідно до ДСТУ 9222:2023 «Пожежна безпека. Протипожежний захист систем зарядки електромобілів. Основні положення. »

Розділ 11 ІНЖЕНЕРНА ІНФРАСТРУКТУРА

11.1 Водопостачання, каналізація

ЗМІНЕНО

Пункт 11.1.18, абзац третій, значення «до 30 м» вилучити з тексту і викласти в такій редакції :

«11.1.18 Для споруд водопідготовки встановлюється санітарно-захисна смуга завширшки 100 м від першого поясу зони санітарної охорони. Режим використання санітарно-захисної смуги прирівнюється до режима другого поясу зон санітарної охорони джерела водопостачання.

У разі розташування майданчика водопровідних споруд в межах другого поясу зони санітарної охорони джерела водопостачання санітарно-захисна смуга від водопровідних споруд не встановлюється.

При розташуванні майданчика водопровідних споруд на території, де неможливе забруднення ґрунту та підземних вод, а також розташованих у сприятливих санітарних, топографічних та гідрогеологічних умовах, ширину санітарно-захисної смуги допускається зменшувати у відповідності з ДСП 173-96.

Ширина санітарно-захисної смуги водоводів та водопровідних мереж, що проходять по незабудованій території, встановлюється (від зовнішньої стінки водоводу):

- при прокладанні в сухих ґрунтах та умовному діаметрі до 1000 мм включно не менше ніж 10 м, а при більшому діаметрі - не менше ніж 20 м;
- при прокладанні в мокрих ґрунтах (незалежно від умовного діаметра) не менше ніж 50 м;
- при прокладанні водоводів по забудованій території ширину санітарно-захисної смуги слід призначати згідно з вимогами ДБН В.2.5-74, за умов облаштування мереж у захисних водонепроникних футлярах ширину санітарно-захисної смуги допускається визначати не менше ніж 5 м.

Додати пункт 11.1.18.1 в такій редакції :

«11.1.18.1 Забудова резервних територій, що призначені для розміщення водозабірних споруд та комунікацій для додаткового водопостачання

населеного пункту, які мають бути визначені комунальною службою водоканалу до початку розробки генерального плану даного населеного пункту не дозволяється. »

Розділ 14 ЕКОЛОГІЧНІ УМОВИ МІСТОБУДІВНОГО ПРОЕКТУВАННЯ

Пункти 14.3.1 викласти в такій редакції

«**14.3.1** Визначення територій для розміщення житлових, громадських і промислових об’єктів слід здійснювати з врахуванням вітрового режиму та потенціалу самоочищення повітря відповідно до вимог [24, 81]. »

Примітку пункту 14.8.1 викласти в такій редакції :

«*Примітка 1*. Радононебезпечні території визначаються відповідно до Методики проведення моніторингу радону, затвердженої наказом Міністерства охорони здоров’я від 13.10.2023 №1786, та зареєстрованим у Міністерстві юстиції України 27 жовтня 2023 року за №1874/40930.

Примітка 2. Категорії радононебезпечності територій визначаються відповідно до Методики проведення моніторингу радону, затвердженої наказом Міністерства охорони здоров'я України від 13 жовтня 2023 року № 1786, зареєстрованої в Міністерстві юстиції України 27 жовтня 2023 року за № 1875/40931.»

Додаток Д викласти в такій редакції :

«Додаток Д
(довідковий)
НОМЕНКЛАТУРА СТРУКТУРНИХ ЕЛЕМЕНТІВ МЕРЕЖІ ЛАНДШАФТНО-РЕКРЕАЦІЙНИХ ТА ІНШИХ ОЗЕЛЕНЕНИХ ТЕРИТОРІЙ
(часткові зміни у першій частині таблиці)

Основні структурні елементи території	Складові структурних елементів – ландшафтно-рекреаційні об'єкти	Зони функціонального призначення
1	2	3
1. На території житлової, громадської та виробничої забудови в межах населених пунктів		
Озеленені території :		
Загальноміські	Міські громадські простори – сади, парки і лісопарки, ботанічні сади, багатофункціональні та спеціалізовані парки (дитячі, спортивні, ботанічні, зоологічні, виставкові), парки-пам'ятки садово-паркового мистецтва; міські озеленені ділянки набережних та пляжів, вулиці та площі, інші природні і штучно створені ландшафтні об'єкти, а також сквери і бульвари, які не відносяться до територій житлових районів та мікрорайонів (п.5.10)	Загального користування
житлових районів	Парки і сади житлових районів, а також міжквартальні сквери, бульвари, пішохідні зв'язки , які не відносяться до територій житлових мікрорайонів та загальноміських	Обмеженого користування
житлових мікрорайонів	Парки і сади, міжквартальні сквери, бульвари, пішохідні зв'язки на території житлових мікрорайонів	Те саме
житлової забудови - прибудинкових територій багатоквартирної забудови	Об'єкти зеленого господарства на прибудинкових територіях житлових будинків без споруд, проїздів, дитячих, фізкультурних та інших майданчиків	Те саме
територій громадських об'єктів	Об'єкти зеленого господарства установ і підприємств громадського обслуговування (заклади дошкільної освіти, заклади загальної середньої освіти), інші заклади освіти, установи охорони здоров'я, будинки-інтернати для старих та людей з інвалідністю, фізкультурні і спортивні споруди), установ культури й	Те саме

1	2	3
	мистецтва, підприємств торгівлі, громадського харчування й побутового обслуговування, організацій та установ управління і фінансування, підприємств зв'язку, НДІ тощо	
промислових територій	Об'єкти зеленого господарства на промислових територіях	Те саме
вулиць, доріг, площ	Об'єкти зеленого господарства швидкісних доріг, магістральних вулиць і доріг, *житлових* вулиць, периметрального обсадження площ, транспортних розв'язок і автостоянок	Спеціального призначення
комунальних, складських територій та *санітарно-захисних зон*	Об'єкти зеленого господарства комунального господарства *(питомники, розсадники, заказники); санітарно-захисних зон;* ліній високовольтних передач; лісомеліоративні насадження; непридатні землі тощо	Те саме
2. Території за межами забудови у межах населеного пункту		
… … …	… … …	… … …

»

Викласти в новій редакції Додатку Е.1
див. файл «2024-06-25_Додаток 1 до Звіту Змін ДБН (ДОДАТОК Е. 1)_»

Викласти в новій редакції Додатку Е.4
див. файл «2024-06-25_Додаток 2 до Звіту Змін ДБН (ДОДАТОК Е. 4)_»

Викласти в новій редакції Додатку Е.5
див. файл «2024-06-25_Додаток 2 до Звіту Змін ДБН (ДОДАТОК Е. 5)_»

Додаток Ж.1 викласти в такій редакції :

« Додаток Ж.1
(довідковий, відповідно до ДБН В.2.3-5:2018 Зміна № 1)
КЛАСИФІКАЦІЯ ВУЛИЦЬ

Категорії вулиць	Основне призначення вулиць
1	2
	Магістральні дороги
безперервного руху	Забезпечують швидкісний транспортний зв'язок між містом-центром, територіями і населеними пунктами системи розселення та регіону, віддаленими промисловими та планувальними районами в найкрупніших, крупних і великих містах, виходи на автомобільні дороги загального користування міжнародного та національного значення I-II категорій або їх продовження до аеропортів, крупних зон масового відпочинку; перехрещення з іншими вулицями і дорогами здійснюється в різних рівнях

1	2
регульованого руху	Забезпечують транспортний зв’язок між віддаленими промисловими та планувальними (сельбищними) районами найкрупніших, крупних і великих міст, на окремих напрямках і ділянках переважно вантажного руху, що здійснюється поза житловою забудовою, виходи на автомобільні дороги загального користування, а також магістральні вулиці, що з’єднують ці виходи; перехрещення з іншими вулицями і дорогами здійснюється в одному та різних рівнях
Магістральні вулиці	
загальноміського значення безперервного руху	Забезпечують транспортний зв’язок між житловими, промислово-складськими районами, загальноміським та районними громадськими центрами в найкрупніших, крупних і великих містах, а також з іншими магістральними вулицями, вулицями і дорогами місцевого значення, автомобільними дорогами загального користування; перехрещення з іншими вулицями і дорогами здійснюється в різних рівнях
загальноміського значення регульованого руху	Забезпечують транспортний зв’язок між житловими, промислово-складськими районами та центром міста, центрами планувальних районів, дублювання радіальних, хордових і кільцевих магістральних доріг, виходи на магістральні вулиці та автомобільні дороги загального користування; перехрещення з магістральними вулицями районного значення та вулицями і дорогами місцевого значення здійснюється в одному рівні
районного значення	Забезпечують транспортний (переважно маршрутний пасажирський) і пішохідний зв’язки між житловими, житловими і промисловими районами та в їх межах, між громадськими центрами, виходи на інші магістральні вулиці; перехрещення з вулицями і дорогами місцевого значення здійснюється в одному рівні
Вулиці та дороги місцевого значення	
житлові вулиці	Забезпечують транспортний (без пропуску вантажного транспорту) і пішохідний зв’язки на території житлових районів (мікрорайонів), виходи на магістральні вулиці загальноміського значення регульованого руху
дороги в науково-виробничих, промислових і комунально-складських зонах	Забезпечують транспортний зв’язок в науково-виробничих, промислових і комунально-складських зонах, виходи на магістральні дороги та магістральні вулиці
проїзди	Забезпечують під’їзд транспортних засобів до житлових і громадських будівель, закладів, підприємств обслуговування населення та інших об’єктів міської забудови в межах районів, мікрорайонів, кварталів

паркові дороги	Забезпечують транспортний і пішохідний зв’язки у межах територій парків та лісопарків з переважним рухом пішоходів та велосипедистів
дороги господарського призначення	Забезпечують транспортний і пішохідний зв’язки між об’єктами господарського та виробничого призначення в сільських населених пунктах та вихід від них на інші вулиці і дороги
пішохідні вулиці	Забезпечують пішохідні зв'язки між об'єктами масового відвідування та місцями концентрації пішоходів із можливим рухом транспортних засобів спеціального призначення
пішохідні доріжки	Забезпечують пішохідний зв’язок з житловими і громадськими будівлями, науково-виробничими, промисловими і комунально-складськими зонами, зонами масового відпочинку, рекреаційними територіями, зупинками маршрутного транспорту, станціями метро та залізничного транспорту, відкритими автостоянками і гаражами
велосипедні доріжки	Забезпечують під'їзд велосипедистів окремо від інших видів транспортних засобів до громадських центрів, житлових районів, науково-виробничих, промислових і комунально-складських зон, зон масового відпочинку, рекреаційних територій, станцій метро та залізничного транспорту, відкритих автостоянок і гаражів, на всіх категоріях вулиць за межами проїзної частини та тротуарів

»

Додаток Ж.3 викласти в такій редакції :

« Додаток Ж.3
(обов’язковий)
ВІДСТАНІ ВІД АЗС ДО СПОРУД ТА ІНЖЕНЕРНИХ МЕРЕЖ
(часткові зміни:
- у другому рядку пункту 10 «Водоводи в сухих ґрунтах»)

Інженерні мережі і споруди	Відстані, м
… … …	… … …
10. Водоводи в сухих грунтах: - діаметром до 1000 мм;	10
- діаметром більше 1000 мм;	20
… … …	… … …

»

Додати Додаток Ж.4 в такій редакції :

« Додаток Ж.4

(довідковий до пункту 10.8.34)

ВИМОГИ ДО РОЗМІЩЕННЯ ЕЛЕКТРОЗАРЯДНИХ СТАНЦІЙ ТА ТОЧОК ЗАРЯДКИ

Точки зарядки звичайної потужності змінного струму (АС) повинні бути обладнані, для цілей взаємодії та сумісності, розетками або з'єднувачами типу 2, відповідно до ДСТУ EN 62196-2:2019. Крім типу 2, допускається додаткове використання роз'ємів (конекторів) інших технічних вимог, що відповідають ДСТУ EN 61140:2019 «Захист від ураження електричним струмом. Загальні аспекти щодо установок та обладнання.
«Точки зарядки звичайної потужності змінного струму (АС) повинні бути обладнані, для цілей взаємодії та сумісності, розетками або з'єднувачами типу 2, відповідно до ДСТУ EN 62196-2:2019. Крім типу 2, допускається додаткове використання роз'ємів (конекторів) інших технічних вимог, що відповідають ДСТУ EN 61140:2019 «Захист від ураження електричним струмом. Загальні аспекти щодо установок та обладнання».
Точки зарядки високої потужності змінного струму (АС) повинні бути обладнані, для цілей взаємодії та сумісності, розетками або з'єднувачами типу 2, відповідно до ДСТУ EN 62196-2:2019. Точки зарядки високої потужності постійного струму (DC) повинні бути обладнані, для цілей взаємодії та сумісності, роз'ємами (конекторами) комбінованої системи заряджання «CCS Combo 2», відповідно до ДСТУ EN 62196-3. Крім «CCS Combo 2», допускається додаткове використання роз'ємів (конекторів) інших, які за вимогами безпеки відповідають ДСТУ EN 61140:2019 «Захист від ураження електричним струмом. Загальні аспекти щодо установок та обладнання».
Електрозарядні станції (ЕЗС) слід розміщувати на мережі магістральних доріг та магістральних вулиць населених пунктів, а також на автомобільних дорогах загального користування. Кількість ЕЗС для населених пунктів визначається в залежності від розміру парку зареєстрованих електричних дорожніх транспортних засобів (електромобілів), з урахуванням розподілу парку електромобілів за типами (видами) зарядки та із розрахунку, не більше 5 електромобілів на 1 точку зарядки. Окремо слід враховувати кількість електробусів і електричного важкого вантажного транспорту та встановлювати для них ЕЗС з точками зарядки високої потужності постійного струму (DC), потужністю не менше 150 кВт. ЕЗС можуть бути як комбіновані (суміщені з АЗС, СТО, гаражами, стоянками) так і окремо розташовані.
На автомобільних дорогах загального користування кількість ЕЗС визначається залежно від категорії автомобільної дороги:
І категорія - на міжнародних дорогах, які суміщаються з міжнародними транспортними коридорами, мають відповідну міжнародну індексацію і забезпечують міжнародні автомобільні перевезення - 1 окремо розташований або у складі комбінованих АЗС, комплекс ЕЗС, який включає не менше 6 точок зарядки високої потужності постійного струму (DC), потужністю не менше 150 кВт та не менше 12 точок зарядки звичайної потужності, на кожні 60 або менше, кілометрів автомобільної дороги.
І категорія – на національних або міжнародних дорогах, які не суміщаються з міжнародними транспортними коридорами - 1 окремо розташований або у

складі комбінованих АЗС, комплекс ЕЗС, який включає не менше 6 точок зарядки високої потужності постійного струму (DC), потужністю не менше 100 кВт та не менше 12 точок зарядки звичайної потужності, на кожні 60 або менше, кілометрів автомобільної дороги.
ІІ категорія – 1 окремо розташований або у складі комбінованих АЗС, комплекс ЕЗС, який включає не менше 6 точок зарядки високої потужності постійного струму (DC), потужністю не менше 50 кВт та не менше 12 точок зарядки звичайної потужності, на кожні 60 або менше, кілометрів автомобільної дороги.
ІІІ-ІV категорія – 1 окремо розташований або у складі комбінованих АЗС, комплекс ЕЗС, який включає не менше 2 точок зарядки високої потужності постійного струму (DC), потужністю не менше 50 кВт та не менше 4 точок зарядки звичайної потужності, на кожні 60 або менше, кілометрів автомобільної дороги.
При плануванні місця розташування комплексів ЕЗС на автомобільній дорозі, слід ураховувати вже наявні такі комплекси на ділянках автомобільних доріг, що перехрещуються (за наявності розв'язки), або примикають до неї, за умови їх віддаленості до 5 км включно.
Первинними джерелами енергії ЕЗС може бути як енергія електричних мереж, так і енергія, вироблена з альтернативних джерел енергії (зокрема, з енергії сонячного випромінювання, енергії вітру, а також комбінованими вітро-сонячними системами).
Розміщення ЕЗС з точками зарядки звичайної потужності перемінного струму (АС) можливо передбачати на земельних ділянках, які мають побутову електромережу напругою 220 В достатньої потужності.
Розміщення ЕЗС з точками зарядки високої потужності постійного струму (DC) слід передбачати як комбіновані (суміщені з АЗС, АЗК) або як окремий комплекс ЕЗС, обладнаний необхідною інфраструктурою (кафе, магазин, вбиральня, тощо) та обладнаний електропідстанцією відповідного типу та потужності.
На ЕЗС відкритого типу зарядна інфраструктура повинна мати захист від потрапляння твердих тіл, пилу, та проникнення вологи, не нижче ніж IP54, згідно з ДСТУ EN 60529.
Планування простору біля зарядної станції здійснюється шляхом нанесення відповідної розмітки та повинно враховувати габаритні розміри електромобілів, можливі способи встановлення на зарядку.
Розміри земельних ділянок для розміщення ЕЗС приймаються як для відкритих стоянок легкового автомобільного транспорту з розрахунку 25 м2 на одне машиномісце.

»

Розділ БІБЛІОГРАФІЯ

ЗМІНЕНО

*У тексті «***БІБЛІОГРАФІЯ»** *після пункту 43а діючого ДБН додати два джерела : а)* Постанова Кабінету Міністрів України від 1 вересня 2021 року № 926 «Про затвердження Порядку розроблення, оновлення, внесення змін та затвердження містобудівної документації»; б) Постанова Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 року №1051 «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» (з урахування змін, внесених постановою Кабінету Міністрів України від 28 липня 2021 року №821 «Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України») ;
виправити наскрізну нумерацію переліку джерел в тексті проекту Зміни №1 ДБН та викласти *в такій редакції :*

1. Конституція України
2. Водний кодекс України
3. Земельний кодекс України
4. Кодекс України про надра
5. Кодекс цивільного захисту України
6. Повітряний кодекс України
7. Закон України "Пробудівельні норми"
8. Закон України "Прооснови містобудування"
9. Закон України "Проархітектурну діяльність"
10. Закон України "Про управління відходами"
11. Закон України "Про електроенергетику"
12. Закон України "Про землеустрій"
13. Закон України "Про регулювання містобудівної діяльності"
14. Закон України "Про Генеральну схему планування території України"
15. Закон України "Про міжнародні договори України"
16. Закон України "Про охорону культурної спадщини"
17. Закон України "Про курорти"
18. Закон України "Про охорону археологічної спадщини"
19. Закон України "Про видобування і переробку уранових руд" 20. Закон України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо переведення садових і дачних будинків у жилі будинки та реєстрації в них місця проживання"
21. Закон України "Про статус та соціальний захист громадян, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи"
22. Закон України "Про систему громадського здоров’я"
23. Закон України "Про основи соціальної захищеності інвалідів в Україні"
24. Закон України "Про основні засади (стратегію) державної екологічної політики України на період до 2030 року"
25. Закон України "Про охорону атмосферного повітря"
26. Закон України "Про охорону навколишнього природного середовища"

27. Закон України "Про природно-заповідний фонд України"
28. Закон України "Про транспорт"
29. Закон України "Про правовий режим земель охоронних зон об’єктів магістральних трубопроводів"
30. Закон України "Про інноваційну діяльність"
31. Закон України "Про пріоритетні напрями інноваційної діяльності в Україні"
32. Постанова Кабінету Міністрів України від 12.08.1992 № 466 "Про затвердження Положення про Державний реєстр національного культурного надбання"
33. Постанова Кабінету Міністрів України від 25.05. 2011 № 599 "Про містобудівний кадастр"
34. Постанова Кабінету Міністрів України від 27.12.2001 № 1760 "Про затвердження Порядку визначення категорій пам’яток для занесення об’єктів культурної спадщини до Державного реєстру нерухомих пам’яток України"
35. Постанова Кабінету Міністрів України від 13.03.2002 № 318 "Про затвердження Порядку визначення меж та режимів використання історичних ареалів населених місць, обмеження господарської діяльності на території історичних ареалів населених місць"
36. Постанова Кабінету Міністрів України від 16.05.2007 р. № 733 "Про затвердження Порядку поділу лісів на категорії та виділення особливо захисних лісових ділянок"
37. Постанова Кабінету Міністрів України від 27.11.2013 № 874 "Про затвердження критеріїв утворення державних пожежно-рятувальних підрозділів (частин) Оперативно-рятувальної служби цивільного захисту в адміністративно-територіальних одиницях та переліку суб’єктів господарювання, де утворюються такі підрозділи (частини)"
38. Постанова Кабінету Міністрів України від 03.07.2006 № 909 "Про затвердження Порядку визнання населеного місця історичним"
39. Постанова Кабінету Міністрів України від 04.03.1997 № 209 "Про затвердження Правил охорони електричних мереж"
40. Постанова Кабінету Міністрів України від 10.12.2008 № 1070 "Про затвердження Правил надання послуг з вивезення побутових відходів"
41. Постанова Кабінету Міністрів України від 16.11.2002 № 1747 "Правила охорони магістральних трубопроводів"
42. Постанова Кабінету Міністрів України від 29.02.1996 № 269 "Про затвердження Правил охорони внутрішніх морських вод і територіального моря від забруднення та засмічення"
43. Постанова Кабінету Міністрів України від 18.12.1998 №2024 "Правовий режим зон санітарної охорони водних об’єктів"

43а. Постанова Кабінету Міністрів України від 06 грудня 2017 року № 954 "Про затвердження Положення про використання повітряного простору України"

43б. Постанова Кабінету Міністрів України від 1 вересня 2021 року № 926 «Про

затвердження Порядку розроблення, оновлення, внесення змін та затвердження містобудівної документації»

43в. Постанова Кабінету Міністрів України від 17 жовтня 2012 року №1051 «Про затвердження Порядку ведення Державного земельного кадастру» (з урахування змін, внесених постановою Кабінету Міністрів України від 28 липня 2021 року №821 «Про внесення змін до деяких актів Кабінету Міністрів України»)»

44. Наказ Міністерства охорони здоров'я від 24.03.2016 №234 "Про затвердження Санітарного регламенту для дошкільних навчальних закладів"

45. Наказ Міністерства з питань житлово-комунального господарства України від 30.07.2010 № 259 "Про затвердження Правил визначення норм надання послуг з вивезення побутових відходів", зареєстрований в Міністерстві юстиції України 29 вересня 2010 за № 871/18166.

46. ДСП 2.2.2.028-99 Гігієнічні вимоги щодо облаштування і утримання кладовищ в населених пунктах України

47. ДБН А.2.2-1-2003 Склад та зміст матеріалів оцінки впливів на навколишнє середовище (ОВНС) при проектуванні і будівництві підприємств, будинків і споруд

48. ДБН А.2.2-3-2014 Склад та зміст проектної документації на будівництво

49. ДБН Б 1.1-5-2007 Система містобудівної документації (СМБД). Частина друга. Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та затвердження розділу інженерно-технічних заходів цивільного захисту (цивільної оборони) у містобудівній документації

50. ДБН Б.1.1-5:2007 Система містобудівної документації (СМБД). Перша частина. Склад, зміст, порядок розроблення, погодження та затвердження розділу інженерно-технічних заходів цивільного захисту (цивільної оборони) на особливий період у містобудівній документації

51. ДБН Б.1.1-13:2021 Склад та зміст містобудівної документації на державному та регіональному рівнях

52. Вільна позиція

53. Вільна позиція

54. Вільна позиція

55. ДБН Б.2.2-3:2021 Склад та зміст історико-архітектурного опорного плану населеного пункту

56. ДБН В. 1.2-14:2018 Загальні принципи забезпечення надійності та конструктивної безпеки будівель і споруд

57. ДБН В.2.2-3:2018 Будинки і споруди. Заклади освіти

58. ДБН В.2.2-9:2018 Громадські будинки і споруди. Основні положення

59. ДБН В.2.2-20:2008 Готелі

60. ДБН В.2.3-20-2008 Споруди транспорту. Мости та труби. Виконання та приймання робіт

61. ДБН В.2.5-28:2018 Природне і штучне освітлення

62. ДБН В.2.5-41:2009 Газопроводи з поліетиленових труб. Частина І

.Проектування. Частина ІІ. Будівництво
63. ДБН В 2.6-220:2017 Конструкції будинків і споруд. Покриття будівель і споруд
64. ДСТУ 8773:2018 Склад та зміст розділу інженерно-технічних заходів цивільного захисту в складі проектної документації на будівництво об’єктів. Основні положення
65. ДСТУ-Н Б Б.1.1-20:2013 Настанова з виконання розділу інженерно-технічних заходів цивільного захисту (цивільної оборони) у містобудівній документації на особливий період
66. ДСТУ-Н Б В.1.2-16:2013 Визначення класу наслідків (відповідальності) та категорії складності об’єктів будівництва
67. ГКД 341.003.003.003-2000 Вітроенергетика. Площадки для вітряних електростанцій. Вимоги щодо відбору.
68. ВБН В.2.2-58.1-94 Проектування складів нафти і нафтопродуктів з тиском насичених парів не вище 93,3 кПа
69. НПАОП 10.0-1.01-09 Правила безпеки у вугільних шахтах
70. ДСН 3.3.6.037-99 Санітарні норми виробничого шуму, ультразвуку та інфразвуку
71. НП 9-3-85 Нормали планировочных элементов жилых и общественных зданий. Территории городских пожарных депо
72. ПУЕ:2017 Правила улаштування електроустановок
73. Конвенція про охорону всесвітньої культурної і природної спадщини, 1972 р., ратифікована Указом Президії Верховної Ради України № 6673-XI від 04.10.1988
74. Архітектура. Короткий словник-довідник. За заг. ред. А.П.Мардера. - К.: Будівельник, 1995. - 335 с.:іл.
75. Наказ Державного комітету ветеринарної медицини України від 27.10.2008 № 232 "Правила облаштування і утримання діючих (існуючих) скотомогильників та біотермічних ям для захоронения трупів тварин у населених пунктах України"
76. Наказ Державного комітету ветеринарної медицини України від 09.07.2003 № 314 "Про заходи з профілактики захворювань на сибірку"
77. Державні санітарні норми та правила утримання територій населених місць, затверджені наказом Міністерства охорони здоров’я України від 17 березня 2011 року № 145, зареєстровані в Міністерстві юстиції України 05 квітня 2011 року за №457/19195
78. Державні санітарні правила планування та забудови населених пунктів, затверджені наказом Міністерства охорони здоров’я України від 19 червня 1996 року №173, зареєстровані в Міністерстві юстиції України 24 липня 1996 року за № 379/1404
79. ДБН В.2.2-10:2022 Заклади охорони здоров’я. Основні положення
80. ДБН В.2.2-15:2019 Житлові будинки. Основні положення

81. «Гранично допустимі концентрації хімічних і біологічних речовин в атмосферному повітрі населених місць» затверджено наказом Міністерства охорони здоров'я України 10 травня 2024 року № 813, зареєстровано в Міністерстві юстиції України 24 травня 2024 року за № 763/42108

ЗМІНЕНО

Ключові слова: адміністративно-територіальна одиниця; архітектурно-планувальна структура; велосипедний рух; житловий мікрорайон; житловий район; зелені насадження; зона охорони пам'ятки; зона регулювання забудови; інженерна інфраструктура; інженерні мережі; квартал; комплекс проектно-планувальних робіт (КППР); ландшафтно-рекреаційні території; мережа вулиць і доріг; містобудівна документація; міський центр; населені пункти; об'єкти громадського обслуговування; озеленені території; охорона довкілля; пам'ятка культурної спадщини; пішохідна зона; планувальний район; планувальна зона; приміська зона; природно-заповідний фонд; просторово-планувальна організація територій; протипожежні відстані; рекреаційна інфраструктура; санітарно-захисна зона; сільськогосподарські підприємства; соціальна інфраструктура; соціально-планувальна структура; транспортна інфраструктура; транспортно-пересадковий вузол; територія; функціонально-планувальна структура; червоні лінії; щільність населення; щільність забудови.

Перший проректор
Київського національного університету
будівництва і архітектури ,
д.т.н., професор Д.О. Чернишев

Науковий керівник розробки
завідувач кафедри міського будівництва
Київського національного університету
будівництва і архітектури
к.т.н., доцент О.В.Приймаченко